

Hind 17 krooni

HILJA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

KOPRAKLUBI

8¹⁹⁹⁸

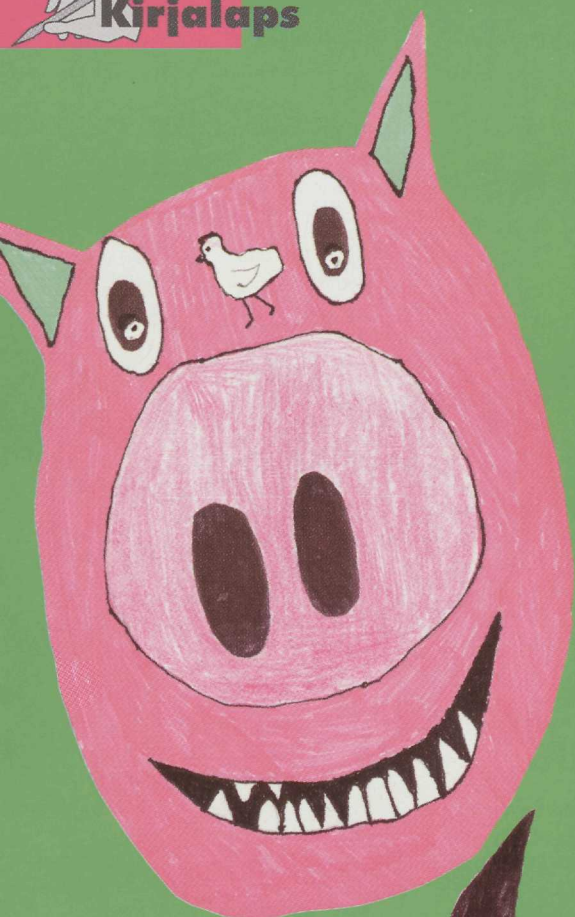
Vargalõksud

**MIAMI
BARBIE**

**Nahkhiired,
kollid,
kummitused**

HKäo98

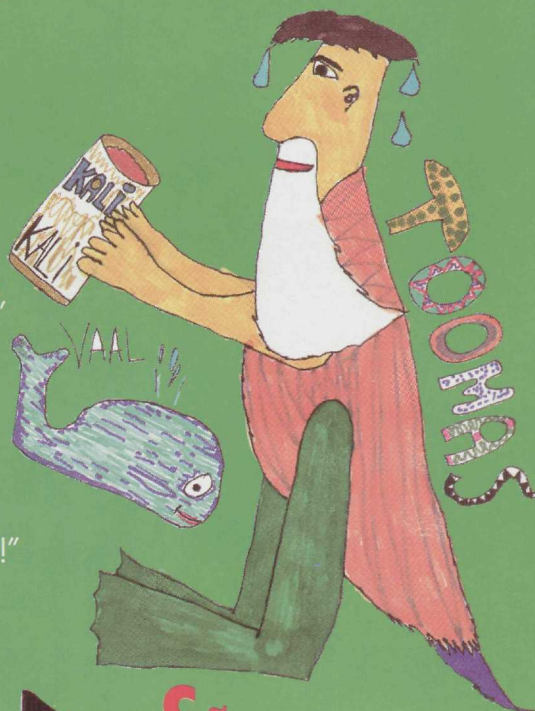

Nime mõtlemine

Elas kord üks mees,
kes elas vees.
Ta mõtles oma nime,
kui öö oli pime.

Mees sammus nüüd maale,
kui märkas suuri vaale.
Kuid varsti nimi käes,
ta istus suurel mäel.

“Mu nimi on Toomas!
Nüüd ära käin ma Roomas!”
Toomas käib ka jõomas
ning kalja toomas.

Sõnn

Elanud kord sõnn
(seda öelnud üks põnn).
Sõnnil oli kaks sarve,
ta jooksis oma parve.
Kord see sõnn pääses lahti,
kinni püüda teda tah'ti.
Sõnn sarved appi võttis,
peremees talle järele sõitis.

Sõnn kätte saadi,
söödi seapraadi.
Sõnnil kaval plaan:
lahti nüüd ma saan!
Ta jooksis kõigest väest
ning lahti pääses kuuri käest.
Sõnn jooksis metsa poole,
sest peremees nüüd laskis noole.

Notsu elu

Kord kurtis siga:
“Mis mul viga –
kõik pelgavad mind,
Isegi väike lind!”

Notsu ühel päeval ruigand,
selle peale lehm muigand.
Notsu muda sees pikutas,
üks sokk teda sikutas.

Siga juba päris vana...
Seda teab ka kana.
Ta on koolis käinud
ning palju lapsi näinud.
Seal lapsi palju
ja kisa on palju.

Koba-lauluke

Mul kavatsust kurja küll eales ei ole,
kuid ometi asjad mul välja ei tule.
Ju Murphy seadustest jäänud mul pähe:
mis untsu saab minna, see kindlalt ka läheb.

Võin siledal teel ma komistada
ja seelikusaba käristada
ning tuppa tulles ei mõista ma,
miks võti ei taha avada.

Ka köögis ei ole ohutu,
on õhtude koorem seal tohutu.
Kõik libiseb, variseb, laguneb käest,
ja hүүdma peab ema kõigest väest.

Kord tahtsin ma saada endale kiisut,
seda hallikarvalist armsat miisut.
Ma hakkasin nurrujat nõnda peitma,
et kass pidi äärepealt hinge heitma.

Noh, ja kasvõi see vana lugu,
mis teadagi oli üks õnnetu juhus:
jäi puudu mul surmast ainumas sent,
kui pähe prantsatas postament –
mu voodil nii puhtal, mis säras kui kulda,
ühtäkki maandus suur potitäis mulda.

Kui rahunend ema,
siis hääles tal nali:
"Sinust "Pullijutud"
saaks materjali!"

Liis Varik Tallinna
Gustav Adolfi gümnaasiumist

Pildi joonistas Leena Kuutma

Väikese Mai kiri emmele

Musi, kalli, pai!
Olen väike Mai.
Musi, pai, kalli.
Isa kinkis palli.

Isa kinkis palli
ja siis tegi kalli.
Kirjutan ma veel:
OLEN SINU JUURDE TEEL!

Kalli, musi, pai!
Olen väike Mai.
Olen sinu juurde teel –
seda kirjutan ma veel!

Marit Ilves Elvast

Õhtune teekond

Pimedas metsas
jalgrajal, mis kitsas,
öösel nii selgel kui peegel
ja ääretutel veedel
käisin ma tasa,
kuni ehapuna
saatis mind koju.

Tuuliki Tedre Tallinna
Balletikoolist

**Hea Laps tänab
Avatud Eesti Fondi!**

RAHVUSRAAMATUKOGU

Ajakiri Hea Laps
ilmub kord kuus,
tellimisindeks on 00552
ISSN 1406-3441

Väljaandja:
Mittetulundusühing "Hea Laps"
Harju 1, Tallinn, 10146
Tel. 631 44 28

Toimetaja LEELO TUNGAL
Levija BRITTA KORŽETS
Kujundaja VIVIKA KALT
Esikaanel: Henno Käo joonistus

Telefoni -test

Laps ja mops

Uut moodi teab laps:
mis laadi käib mops.
Kui laps on mobiilne,
tal mops on labiilne.

Küll laps teab momenti,
mil mops lööb lamenti.
Kui laps kuuleb Moskvat,
siis mops ulgu laskvat.

Kus moos, seal laps,
kus laas, seal mops.
Veab vussi mops laka,
seab mossi laps moka.

A. Itskok

1. Kui telefon heliseb, siis võtad toru hargilt ja

- a) oled igaks juhuks vait kui kala;
- b) küsid: "Kes seal on?"
- c) ütled oma perekonnanime?

2. Selgub, et keegi on numbrit valides eksinud ja küsib: "Kas õpetaja X on kodus?". Sina

- a) hüüad: "Õpetaja X on loll, kill-koll!";
- b) viskad toru hargile;
- c) ütled oma telefoninumbri ja teatad, et helistaja on ilmselt eksinud?

3. Lubasid sõbraga kinno minna, kuid selgub, et pead väikevennaga kodus istuma. Helistad sõbrale, kuid teda pole kodus ja telefoni võtab vastu sõbra ema. Sa ütled:

- a) "Hallo, ma pean seda totalat poissi hoidma!"
- b) "Õelge Peebule, et ma kinno ei tule!"
- c) "Tere, siin Jüri! Palun õelge Peebule edasi, et ma ei saa täna kinno minna"?

4. Telefoniga kasutades on sul enamasti teises käes

- a) popcorni- või kartulihelbepakk;

- b) priske juustuvõileib;
- c) pliits ja märkmik?

5. Oma kõnesid alustad sa

- a) hüüdega: "Kes räägib?"
- b) kavala küsimusega "Arva ära, kes ma olen?"
- c) oma nime nimetamisega?

6. Helistad emale töö juurde – selgub, et sealsel telefonil on automaatvastaja. Sa

- a) hüüad: "Oi" ja viskad toru hargile;
- b) kuulad lindilt tuleva jutu ära ning paned siis toru hargile;
- c) ütled oma nime ja palud emal endale helistada?

Kui Su vastuste

seas on 4 a-d,
siis palu emal endale osta
käitumisõpik, kus õpetatakse
telefoni kasutama. Kui enamuse
vastused on b-d, siis pane tähele,
kuidas mõni arukas täiskasvanu
telefoniga räägib ja püüa
teda matkida. Kui enamjagu
vastuseid kuuluvad c-de hulka,
siis oled täitsa asjalik helistaja
ja sind võib iga kell
telefoni ligi lasta.

TAMAGOTCHI ~ VÕI KUTSA?

Kunagi olid elektroonilised mänguasjad – videomängude näol – ainult poiste pärusmaa. *Tamagotchi*-suguste virtuaalsete lemmikloomade tulekuga on aga tähelepanu nihkunud tüdrukutele.

Pildi joonistas Hans Kannike

Videomängud õpetasid arvutiga hästi läbi saama ja mõtlema, virtuaalsed lemmikloomad aga mõjuvad ainult peremehe või – naise tunnete. Kuigi tegelikult pole *tamagotchi* ju teine elusolend nagu kass või koer, ei suuda vaevalt keegi teda tolle teadmise mõjul hooletusse jätta.

Ka arvutiga töötamisele (näiteks programmeerimisele) lähenevad poisid ja tüdrukud erinevalt. Üks neljanda klassi poiss kujutas algul programmi tervikuna ette, jagas selle siis osadeks ja kirjutas need ükshaaval valmis. Tema klassiõde aga lähenes asjale kobamisi. Ta tegi midagi, vaatas, kuidas see toimib, parandas ning proovis uuesti.

Praegu kasutab enamik inimesi, nii mehi kui naisi, arvutit kobamisi. *Windowsi* ja *Mac OSi* graafiline kasu-

tajalides soodustab seda, et suurem osa ei mõtle, miks või kuidas arvuti töötab, võttes kõike pinnapealselt. Tekkinud probleeme ei lahenda nad mitte käsiraamatust reegleid otsides, vaid proovides, katse-ja-eksituse meetodil. On oht, et kobamisi käitumine saab aluseks arusaamisele kogu maailmast.

Arvutile tuleb tema õige koht kätte näidata. Arvutil on parem kirjutada kui käsitsi, sest see on kiirem, ent joonistada või palli mängida võib tegelikus elus olla palju parem. Ning ükski virtuaalne lemmikloom ei asenda koera, kes sulle hommikul oma niiske nina pihku pistab.

Ajakirjast "Scientific American" refereerinud Kristjan Kannike

Tundmatud külalised

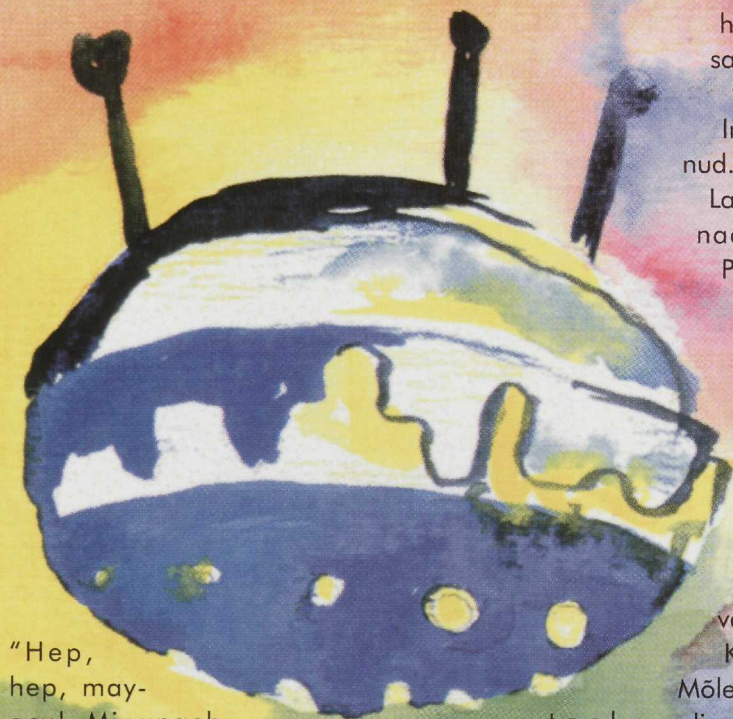
Merka seisis maja taga suure õunapuu all. Oli 24. juuni, laupäev. Eelmisel õhtul oli juhtunud midagi ennekuulmatut.

Ta tuli Liiviga jaanitulelt ning nad möödusid koplilt. Sealt kumas imelikku valgust ning nad läksid seda vaatama...

Keset koplilt laiutas suur, nelja jalaga ufolaev. Ilmselt oli see katki läinud ja alla kukkunud, sest laev oli üsna ebaharilikus asendis, katuse peal ja tossas nagu teekann. Samal ajal, kui tüdrukud üle aia hüppasid, väljus laevast väike tulnukas.

Kohe jooksis ta Merka ja Liivi suunas kui jalgadega pall, tundlad küljes.

Juba kaugelt hakkas ta midagi oma keeles karjuma:

"Hep, hep, may-
acu! Mi ungeb t o s k a
poss!" "Tal on midagi viga," arvas Liivi. "Lähme appi!"

Tal oli õigus. Laevas oli kinni veel üks tulnukas. Ta oli kahe tooli vahele kiilutud. Ruum oli küllalt suur, nii et Liivi pääses uksest sisse pugema, et võõras välja tuua. Esimene kosmoseelanik hakkas kohe kargama ja ringi

jooksma, endal suu kõrvuni. Teine aga rääkis: "Aitäh teile, aitäh! Näete, meie laev läks katki. Generaator tossab nagu ei tea mis. See on sellepärast nii, et päikest ei ole. Meie päike Kunny paistab kogu aeg, teie oma loojub iga päeva lõpus," seletas ta. "Muide, minu nimi on Kei ja ma olen keelespetsialist. See teine on aga Irg ja tema töötab planeetidevahelisel liinil "EXTRA OFF"."

"Mis te nüüd teete? Laev on ju katki," küsis Liivi.

"Püüame parandada. Selleks läheb tarvis puud ja vett. On teil natuke?"

Muidugi oli. Läheduses asus jõgi ja võsa oli sealsamas. Peagi oli materjal kohal ning Irg hakkas laeva parandama.

"Kas te ei tahaks meie planeedile tulla? Lihtsalt külla," kutsus Kei järsku. See oli ootamatu küsimus.

"Jah, muidugi," vastas Liivi. Tema ei paistnud üldse halvatud olevat. Merja seevastu seisis nagu soolasammal.

"Okei, siis läheme!"

Irg oli laeva õigetpidi keeranud ja sõidukorda seadnud. Reis võis alata.

Laev tõusis üles kõikudes ja uperdades. Varsti väljusid nad Maalt ja sisenesid kosmosse. Sõit kulges Päikesesüsteemist välja.

Umbes paarikümne minuti pärast alustas lendav taldrik lennuväljale laskumist. Reisijad astusid välja ning sattusid liikuvale lindile, mis neid lennujaamahoonesse toimetas. Nagu ikka, läbisid nad tolli ja seejärel asusid "turistid" linna uurima. See oli väga puhas ja ilus. Võib-olla seetõttu, et mööda tänavaid sõitsid prügikoristusmasinad. Majad linnas sarnanesid oma kujult pallidega – olid ümmargused ja siledad. Liikumisvahenditeks olid hõljuvad vorstikujulised kapslid.

Kui nad tagasi jõudsid, oli kell pool kuus hommikul. Mõlemad tüdrukud läksid koju, pea täis mõtteid, mida oli andnud jaanilaupäeva öö.

Nüüd seisab Merka aias ning arutleb, kas varahommikused sündmused olid ikka tõelised või oli see kõik hoopis üks suur muinasjutt.

Kristiina Saron
Kehra keskkoolist

Kummaline koduabiline

Oli õhtu. Kõndisin mööda üksildast tänavat kodu poole. Vaikselt edasi jalutades märkasin üle tee aia poole suunduvat jäljerida, mis kiirgas kummaliselt. See äratas minus kahtlust. Läksin mööda jälgi ja jõudsin enda aeda.

Aias kõssitas õnnetu olemisega väike karvutu elukas. Mul hakkas teemast kahju ja ma viisin ta enda juurde koju.

Peatselt ilmutas tundmatu päritoluga elukas suurt huvi elektriliste kodumasinate vastu. Need jäidki tema hoolde. Olin temaga väga rahul, sest ta tegi minu eest ära kõik kodutööd ega tahtnud üldse süüa.

Kõik läks hästi seni, kuni tuli aeg elektrit maksta: sain närvivastust, kui nägin seda viie nulliga lõppevat arvu. Hiljem selgus, et tulnukas sõi elektrit. Planeedile Maa sattus eriline koduabiline sellepärast, et ei vastanud "Planeetide Ühenduse" standardile ning ta lihtsalt küüditati esimesele vastutulevale (ühendusse mitte kuulvale) planeedile.

Õnneks sain ma oma kummalise külalise naabrimutile ära sokutada. Reklaamisin teda kui väga universaalset koduabilist, kes üldse süüa ei taha. Eks näis, mis edasi juhtub.

Eva Unt

Kambja Ignatsi Jaagu koolist

•••

Kui ma saaksin võlukepi,
siis ma teeksin paljutki,
pööraks ilma tagurpidi,
kõigutaksin kaljutki.

Kui ma saaksin suured sarved,
siis ma läeksin poksima,
segi ajaks sääseparved,
raudagi võiks koksida.

Margi Vähi 98

Neid ma tahaks hirmsat moodi,
aga ei saa iialgi,
mine kasvõi imepoodi –
sealtki ei saa midagi!

Maika Niiduvirt
Tartu Descartes'i lütseumist

Pildi loonistas Margi Vähi

Oi, kui õudne!

Villem Vajakas
läheb septembris
Tartu Kivilinna
gümnaasiumi 3. klassi.
Siin avaldatavad
luuletused kirjutas
Villem seitsmeaastaselt.

Raamatutark Agapeetus

Küllap on armsale lugejale teada, et sõnadega nõidujaid kutsutakse sõnatarkadeks. Kes aga nõidumisel raamatuid tarvitavad, on raamatutargad, neid tunneb lugev rahvas. Raamatutargad elutsevad enamasti raamaturohketes kohtades. Nõnda toimis südamesunni ja vere hääle käsul ka Agapeetus. Ta valis endale asupaigaks maja, kus rohkesti raamatuid laste tarbeks ja ilus vaade kauni Emajõe pääle. Oma pika elu jooksul on Agapeetus läbi uurinud hulga tarku raamatuid.

Raamatukogus on Agapeetus oma õlgadele võtnud kõige raske-
ma töö. Nimelt teab just tema iga raamatu täpset asupaika. Vahel juhtub, et raamatukoguhoidjagi ei leia riulilt vajalikku raamatut üles. Sellisel juhul peab raamatukoguhoidja hõikama kõva ja selge häälega: "Ei tea, kus see "Kollitame! Kummitame!" küll on jäänud, alles ta oli siin riuli peal?!" Kui raamatukoguhoidja natukese aja pärast riulite vahele läheb, võib kuulda järgmist sügavmõttelist pajatust: "Käes, leidsin! Vaata, kus see raamat hoopis oli! Ei tea, kuidas ta küll siia sattus!"

Aga Agapeetus teab. Tema nimelt see ongi, kes raamatu üles otsis ja riulisse nähtavale kohale toimetas.

Loomu poolest on Agapeetus vaikne ja natuke häbelik nõid, kes armastab korda ja rahu ning ei tiku raamatukoguhoidjatega võidu riulite vahel jooksmas.

Agapeetus armastab lapsi. Tõsi mis tõsi! Nii mõnegi noore lugeja on Agapeetus hädast välja aidanud. Nii tuli raamatukokku Joonas, kes tahtis emale selgeks teha, kui vajalik ja kasulik kodu-olevus on merisiga. Agapeetus tassis kohe kohale neli tarka raamatut, kus tutvustati merisigade eluviise ja harjumusi. Rahul-olev poiss viis kõik raamatud perele uurida.

Teinekord kõndis riulite vahel Liisa, kes oli koolis kuulnud kesk-
aegsetest rüütlitest ning nende südamedaamidest. Liisat huvitas, millised need südamedaamid ikkagi olid ja kas ka tema südamedaami mõõdu välja annab. Agapeetus uuris Liisat küll kõrgelt riuli otsa pealt, ei riskinud siiski oma arvamust kõva häälega kuuldavale tuua ja tõi tüdrukule lugemiseks ühe paksu raamatu nimega "Röövitud Catriona" ning pani selle salakesi ühe pingi-otsa peale. Las Liisa ise loeb ja mõtleb!

Vaat nõnda toimetabki raamatukogus oma toimetamisi meie tuttav Agapeetus.

Salastatud
Raamatukummitus Tartust

Verine Käsi

Käib ringi ta iidsetel teedel
ja mõrvab su viimasel reedel.
Ta nimeks on Verine Käsi,
mis mõrvamast iial ei väsi.

Ta mõrvand on kogu linna,
kuid läheb nüüd ka sinna,
kus inimõistus ei tea,
mida ta küll korda seab.

Kord kunagi tuleb ta tagasi,
kuid näitamata jätab oma pagasi,
sest seal must surm on sees.
Maakera häving on ees!

Lõuad 2

... et igas ta sammus peitus tundmus
... et igas ta hambas peitus mõte

E. A. Poe

Igas su hambas peitub mõte,
igas su mõttes peitub nupuvõte.
Aga hamba kodu on suu,
mis on pisem kui sugupuud.

Lõuad hakk'vad toidust kinni – naks!
nagu talupojast mõisasaks.
Siis lõug tal toidu alla neelab.
Neelab ikka, kes teda keelab!

Villem Vajakas

 Kirjalaps

Surematu

Surematu on halb ja hea,
kui tal maha lüüa pea,
siis käib välk ja pauk,
juba peas tal auk.

Siis sureb isegi tema.
"Surelik olla on jama,"
ütleb surematu siis,
kui söödud tal tatar ja riis.

Kui surematu peab nõu,
siis saab ta teiste jõu.
Peasid saab ta rea,
mitte kandilise sea.

Salmik, salmik, vaata ette!

 Riina Kaasiku
salmikus on veel
hulk värse, mis seni
pole trükimusta
ega ilmavalgust näinud!

Mingu sust mööda
tormid ja äikesed,
täitugu soovid –
suured ja väikesed!

Mäleta noorust,
kaunist ja hääd,
mäleta sõpra,
kes seda on väärt!

Lill närtsib, noorus mööda läeb,
kuid sõprus igaveseks jääb!

Naera, et nägu ei vananeks,
suudle, et huuled ei kuivaks.
Mäleta sõpra, kes alati naeris,
kuid kunagi polnud nii õnnelik.

Elagu naer,
et palged ei kuivetuks!
Elagu nutt,
et tunded ei häviks!

Ise sa ei soovi surra,
kui sul noorus õitsemas.
Ära siis ka roosi murra,
kui tal pungad puhkemas.

Kui sind piinab armuvalu,
mis ei lase magada,
siis sa pista paljajalu
ümber voodi plagama.

Pea meeles kodukolde soojust,
pea meeles isa-ema tööd.
Pea meeles, eal ei kordu noorus,
ja koldes kustuvad vaid söed.

Pea oma südant kalliks,
siis peab mõni poiss sind kolliks.

Kõik muutub mullaks,
ainult mälestus muutub kullaks.

Raud ja kivi kaotab sära,
kuid mälestus ei kustu ära.

Ära näita pisaraid sellele,
kelle pärast sa nutad!

Elu on võitluseväli,
armastus nooruse nali.
Sõbrake, seda sa tead:
kõike ise sa proovima pead.

Üks väike silmapilgutus.
üks väike käepigistus.
üks väike huultelligutus
on kokku suur armastus.

Olgu sul hanged ukse ees
ja poisid laulgu nende sees!

 Madli Maarja
Ehasalu Tallinnast:

Usu, looda, armasta,
kui kätte saad, siis kallista!

Otsi südant, mis on truu,
muidu oled õnnetu!

Elu on ilus, elu on valus,
kallistus on elu alus!

Mäletada pole käsk,
vaid palve...

Ära ole liiga julm,
õues võib ju olla külm.
Ole hästi krops ja küps,
pane kohe pähe müts!

Üks musi noorelt poisilt
ei maksa midagi.
Kui kahetsed sa seda,
võid saada tagasi.

Viimne leht ja viimsed read...
Kas sa mind ka meeles pead?

Ära palju kurvasta,
seda poissi meenuta!
Lase vilet järel tall' –
paremaid on küll ja küll!

Ära seda õuna kisu –
selle sees on ussirisu!
Ära seda poissi usu,
kes sull' annab kergelt musu!

Kui sul elu ränk ja paha,
ära lootust jäta maha.
Usu, looda, armasta!
Ära mind ka unusta!

Kasva suureks, mine paksuks,
nii et käies põrand raksus.

Soovin Sulle elu pikka,
mehe ilusa ja rikka!

Tasakesi voolab vesi,
ei ta iial ära väsi.
Nõnda tõtta sinagi
elus ikka edasi.

Muinasjutud saavad välul kokku

Krimmi poolsaare lõunarannikul Jalta lähedal mägimetsas on imeline linnake — muinasjutuväli. Kes siia satub, kõnnib äkki muinasjuttude keskel. Siin on Charles Perrault' Punamütsike, Saabastega Kass ja seitse põialpoissi, Alan Alexander Milne'i karupoeg Puhh, Carlo Collodi Pinocchio ja Tortoise, tegelased Hans Christian Anderseni ja vendade Grimmide muinasjuttudest... Umbes 200 skulptuuri valmistamisel on kasutatud puitu, puukoort, dekoratiivseid kive, pronksi, vaske, alumiiniumi, orgaanilist klaasi.

Nõia majake

Muuseumi üks huvitavamaid eksponaate Röövel Ööbik on valmistatud krimmi marmori-laadsest lubjakivist (autor Juri Zahharov). Röövel Ööbiku kõik kehaosad on omavahel "kokku pununud" nagu puu juured.

Kullakaevanduse kummitused

Ameerikas, Ida-Californias asuvas Bodie linnas kihas kunagi just selline elu, nagu seda vanades vesternides kujutatakse: kullakaevurid tegid iga päev hommikust õhtuni agarasti tööd ja istusid õhtuti ohtrasti viskit rüübates saluunides. Need mehed, kellel oli päeval olnud kullaõnne, kippusid teiste ees ärplema, mis ajas kehvema saagiga õnneotsijatel muidugi hinge täis. Kaklused olid Bodie's tüütult igapäised asjad, ja ega tapmisigi vähe ette tulnud... Jah, eelmise sajandi lõpul oli Bodie üpris metsiku elulaadiga linn!

Mõne aasta eest jäi Bodie's jäljetult kadunuks sinna mängima läinud koolipoiss. Otsiti mis otsiti, kuid poissi ei leitudki üles. Paljud kurjad keeled väitsid, et mängus oli kullakaevanduses tegutsevate pahade vaimude või kummituste käsi – kus siis veel peaks kummitama, kui mitte linnas, kus saja aasta eest üksteist kullahimus maha koksatigi kergelt nagu kärbsed!

Saja aasta eest kõneldi Bodie'st kui linnast, kus "viski oli paha, ilm oli paha ja ka mehed olid paha". 1859. aastal, kümme aastat pärast San Francisco kullapalavikku, oli Bodie veel küla, kus mees nimega William S Bodey leidis kulda. Paarkümmend aastat

tegutstes seal sestpeale tasahilju vaid paarkümmend kullakaevurit, aga kui Standard Mine'i nimeline kaevandusühing oli küla lähistelt leidnud suu-rel hulgal kulda, kasvas külake mõne aasta jooksul kümne tuhande elanikuga linnaks. Enne, kui kuld otsa lõppes, leidsid oma lõpu paljud noored ja ägedad mehed...

Bodie linn asub Sierra Leone mäestiku jalamil väga kuival alal. Sierra Leone on Ühendriikide kõrgeim mäestik – niiskus sajab maha enne Bodie'sse jõudmist, ning kui kullavarud lõppesid, muutus elu seal üsna võimatuks. Inimtühjast linnast sai 70 aasta eest tõeline kummituste kodupaik, kus ainult

koiotid näisid end julgesti tundvat. 1962. aastal hakati aga Bodie'sse, kummituste linnas, vedama turiste. Ekskursioone korraldatakse seal küll ainult päise päeva ajal, õhtuks peavad kõik linnast lahkuma. Mõned väidavad, et linna ei lubata inimesi omapead luusima sellepärast, et vanad ja algelised kaevandusekäigud on maa risti-rästi tühjaks õõnestanud ja varisemisoht varitseb kõikjal – eks vajunud kaduma läinud koolipoisski sõna otseeses mõttes maa alla... Aga mine tea, võib-olla on siiski tegemist kurjade kummitustega?

Jüri Trouberg

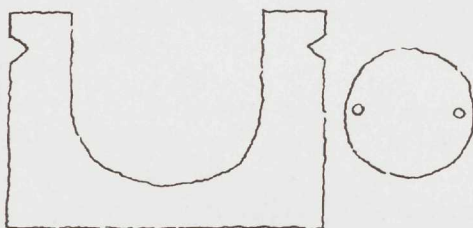
*Millal tuleb kummitus pesumasinast?
Siis, kui su püksikumm on pesumasinast kaotsi läinud!*

*Miks kummituste valed tulevad alati välja?
Seepärast et nad on nii läbipaistvad!*

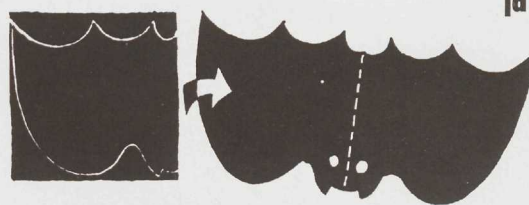
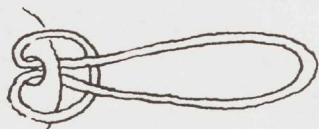
Väike üllatus raudsete närvidega sõbrale!

1. Lõika kõvast 8×12 cm mõõtmetega papitükist välja järgmised kujutised. Tee neisse vajalikud sälgid ja augud.

2. Torka mõlemasse ringis olevasse avasse peenike kummiriba ja tõmba see pingule.

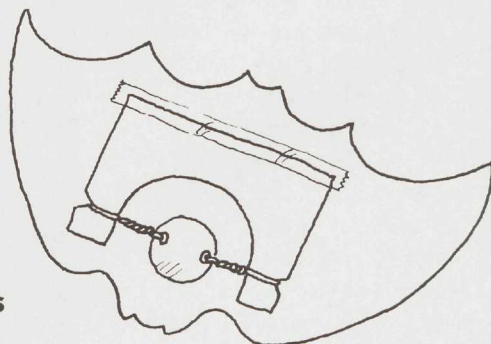

3. Sobita kummipaelte teised pooled suure papitüki sälkudesse.

5. Kinnita papist kaadervärk nahkhiire kujutise taha ja tõmba kummipaelad keerdu. Keerdus kummipaeltega nahkhiir aseta raudsete närvidega sõbra teki alla. Loodetavasti on tekk küllalt raske, et musta tiivulist paigal hoida seni, kuni sõber teki üles tõstab ja mööda voodilina krabinal liikuvat nahkhiirt märgates rõõmustab!

4. Murra must (või mustaks värvitud) paberileht kahekorra ja lõika sellest välja nahkhiir.

Vat ei lähe toast välja ja kõik!

Vihma sajab ja sajab ning
Noa laeva ei paista ka kuskil
läheduses olevat...
Tuleb toas istuda seni,
kuni ilmal tuju vähe
paremaks läheb.
Aga mida võiks ette võtta?
Mängiks õige midagi?

Martiina Viil Tartust:

"Vanaisa vanad püksid" on nalja-
kas vanaaegne mäng. Mängijad istu-
vad ringis. Mängujuht käib mängi-
jate keskel ringi ja esitab neile küsi-
musi. Vastata võib ainult "vanaisa va-
nad püksid", "kolm paksu" või "sol-
gipang". Kes naerma hakkab, läheb
mängust välja. Tõsiseim võidab.

Mängus "Taevas, meri, maa" on
kolm asendit: taevas (kikivarvul, käed
üleväl), meri (seis, käed kõrval) ja
maa (kükkis). Mängujuht hüüab kas
"taevas", "meri" või "maa" ja võtab
ise asendi, mis ei pruugi õige olla.
Mängijad peavad võtma õige asen-
di. Kes teeb valesti või liiga aeglaselt,
läheb mängust välja. Võidab see, kes
kõige kauemaks mängu jääb.

Tiina Sinisoo Rakverest:

"Ajaleht" on väga kerge ja lõbus
tubane mäng. Igal mängijal on vaja
paberilehte ja pliiaatsit. Lehele kirju-
tatakse poisi nimi, keeratakse see
koht peitu ja antakse edasi. Seejärel
kirjutatakse tüdruku nimi, siis koht,
kus nad kohtusid, ja mida tegid, mida
sõid-jõid, mis poisil ja mis tüdrukul
seljas oli, kes neid pealt nägi, mida
ta ütles ja lõpuks, mida poiss ja
tüdruk ütlesid. Peale iga asja kirju-
tamist tuleb lehti omavahel vaheta-
da. Kui see kõik on tehtud, siis ongi
ajaleht valmis ja seda võib ühiselt
lugeda.

Näiteks:

Kate ja
Leonardo
filmivõtetel
näitlesid,
sõid kartuleid,
jõid limpsi,
poisil oli ülikond,
tüdrukul õhtukleit.

Vanaema

ütles: "Kena töö!"

Kate ja Leo ütlesid: "Täname!"

TRIIBU-LIINE
meelest on
ajalehemängus täpisealt
praegust täiskasvanute-
lehtede laadi tabatud!

Tanja Serova Paldiskist:

Saadan Sulle, Triibu-Liine,
igasugust huvitavat mulla,
mille järgi saab ennustada.
Mida tähendab aevastus?

Hommikul
Lõuna ajal
Õhtul

ESMASPÄEV: päev kulgeb õnnelikult
palju pisaraid
lõpetad klassi

TEISIPÄEV: juhtub väike ebameeldivus
pääsed õnnelikult
palju vaeva

KOLMAPÄEV: saad raha
saad suurepärase sõnumi
halb juhtum

NELJAPÄEV: saad ebameeldiva sõnumi
kohtad vihavaenlast
õnnelik juhtum

REEDE: kohtad sõpru
nutt ja lahkuminek
päev algab hästi, lõpeb halvasti

LAUPÄEV: lähed riidu
juhtub midagi head
saad söimata

PÜHAPÄEV: kohtad kallimat
saad kingituse
jään millestki ilma

HEAD TURTSUMIST KÕIGILE! NB!
Ärge unustage esmaspäeval
ärgates aevastada!

Kuidas sa huvasti jätad?

Head aega - lugupidamine
Pakaa - kergelt armunud
Jumalaga - palav armastus
Nägudeni - ei ole vaimustatud
Huvasti - ükskõiksus
Adjöö - armastus
Nägemiseni - sõprus
Okey - sissevõetus

TRIIBU-LIINE märkus:

Appike, kuidas nüüd
peab hakkama
huvastijätusõnu valima!
Kõige kindlam on öelda
nägemiseni, eks ju?

ELU LÄHEB MAGUSAKS, SÕBRAD!

“Kuule, kas tead,
et Hea Laps teeb nüüd
kommipaberi-konkursi?”

“Oo, kui tore! Mulle maitsevad nii
kommid kui paberid!”

PÄIKESESÜSTEEMI PARIM KOMMIVABRIK “KALEV”

ANNAB MAGUSAID
AUHINDU NEILE LASTELE,
KES JOONISTAVAD
KÕIGE TOREDAMAD
KOMMIPABERID

JÄ SAADAVAD NEED
“HEA LAPSE” TOIMETUSSE
ENNE 5. SEPTEMBRIT!

TOOMAS LOONET 7 A.

VASIKAS

VASIKAL EI OLE SARVI.
MIKS, KAS SINA SEDA TEAD? –
MIKS EI TEA!
ON LASTEL TARVIS
TIHTI PAITADA TA PEAD!

LEELO TUNGAL

TEREI
TEREI

TÕNIS LOONET 5 A.

MÕNED LAUSED

MÕNED LAUSED MÕJUVA
SULLE ÜLIHÄSTI.
NENDE HULGAS POLE NEID,
MILLES KURJALT KÄSTI.

TEISI ON, MIS KULUNUD
VILEDAKS KUI RIIDED.
TOLLE SÕNAKUHJA ALT
HIRMUND SILMI PIIDLEB.

MILVI PANGA

KATRIN LAIDLA

Palun kirjutage
ansamblist SPICE GIRLS!

Tiina, Lilli, Merilin

Pipraterad veerevad laiali...

Need, kes on harjunud "pipratüdrukute" viisikuga, peavad nüüd leppima sellega, et ansambelis on ainult neli liiget: kaks Meli (B ja C), Emma ja Victoria.

30. mail teatati ametlikult

Gerit e. Ginger Spice lahkumisest bändist.

Gerit esindajate sõnul ei taha ta enam kunagi esineda "Spice Girlsis" ega olla Ginger Spice. Gerit tulevikuplaanid pole seotud laulmisega – ta tahab hakata televisioonis oma saadet tegema, mis teemal, pole veel küll teada. Hiljuti ostis Gerit endale piimafarmi Inglismaal – võib-olla on tema tulevik sellega seotud?

Gerit lahkumise ansamblist põhjustas Mel B. e. Scary Spice, kes väidetavalt hoiab kogu bändi oma võimu all. Gerile heitis Mel B. ette

tema halba tantsu- ja lauluoskust.

Loodetavasti ei juhtu "Spice Girlsiga" nii, nagu juhtus mõned aastad tagasi "Take Thatiga" – peale Robbie Williamsi lahkumist lagunes kogu bändi koost. "Spice Girls" on küll juba andnud kontserte ilma Gerita, kuid paljud fännid leiavad, et ilma Ginger Spice'ita pole bänd enam nii hea kui varem. Juhul kui "Spice Girls" peaks lagunema, kavatses vähemasti Mel B. laulmist jätkata, kas mõne uue bändiga või siis üksinda. Ülejäänud tüdrukud on Gerit peale solvunud, sest just tema pidas tähtsaks viisiku vahelist sõprust ja usaldust.

Ines Mägi

HALLOO! POLITSEI! TULGE KOHE!
 MEIE ÕUNAPUU OTSAS ISTUB
 POSTILJON JA

	SEKUND				SINU KENTSA- KALT, KOOMI- LISELT		MEETER
	TÄNA- PÄEVAL						PUU- VILJAD
			OTT MÄRG MAA KAUGE- MAL			MINA ILMA- KAAR OST NÕU	ESIMENE NOOT PIIM INGL. K. ESEMED
2xTÄHT LAURI ... (TUNTUD KOOLI- DIREKTOR)					VARSKE SÕNUM BENNO GAAS		
				LÖPP, TIPP, TERVI- TUS MALE- NUPP	(ROOMA NUMBER) LINNU JÄSEMED		DOKTOR
		INIMESE SÕBER AILI & VELLO GRAMM				LIITER PEETER ÜLE- ANNETU	PILDI- SEERIA
				INGRID KODU- LOOM KES ... , SEE MEES			USA OSARIIK TUGEV RIIE
		2xTÄHT LIND SINU					
			VARSKE, VÄSTNE URVE			...-HIIR LIIKLUS- EESKIRI NELE & IMRE	
PANI- PAIK RÕIVA KÜLJES						ISIKLIK INGL. K. ARTIK- KEL TALI- SPORDI- VAHEN- DID SEE TÄ- HENDAB	

Ristsõna koostas Ilmar Trull

Mootorrattaga TAEVASSE!

Kõige odavamad ja lihtsamad lennukid on kahtlemata mootoriga deltaplaanid, mida on ka motolohedeks nimetatud.

Need on naljakad väikesed kolme rattaga asjandused, millel on mootor küljes ja kuhu üksteist inimest napilt sisse mahub. Kolme-rattalise osa külge (õieti selle kohale) on kinnitatud kergetest torudest ja riidest valmistatud tiib ning eemalt vaadates on see nagu mingi tiibadega jalgratas.

Pealtnäha on see õhusõiduk üsna lihtne, eriti kui seda võrrelda lennunduse algaastatel kasutatud kümnete pingutustraatide ja tiivatagedega lennumasinatega. Oma töökindlusel ja lennuomadustelt on ta vanaaegsetest õhusõidukitest aga märksa parem.

Õhku tõuseb selline lennuriist juba üsna lühikese hoovõtu järel ning ühe paagitäie bensiiniga võib lennata kaks ja pool tundi, millest on motolendurile küllalt, et näiteks Tallinnast Hiiumaale lennata. Lennuk nimelt on üsna aeglane. Seevastu avaneb sellest suurepärane vaade ning et sellise õhumootorratta juhtimine on umbes niisama lihtne ja ohutu nagu "päris" mootorratta juhtimine, siis on küllalt aega ka lendamist nautida.

Motolohesid on ehitatud ka Eestis, ehkki näiteks Inglismaal võib iga huviline endale ka poest motolohe osta. Uus motolohe maksab umbes sama palju kui uus mootorratas või vesiskuuter ja on uuest autoost veidi odavam.

Kristel R. Sitz

Suur valik uuemat sorti vargalõkse!

HEA LAPSE sõbrad ja sugulased annavad nõu politseile.

VARASTE PÜÜDMINE METSAS

Lõks asub metsas, varga koopa lähedal. Kord, kui vargad koopasse läksid, ütles üks neist: "Vaadake, seal on maja kulda täis!" Teised vaatasidki.

Tegelikult oli seal ainult kullavärvi kardin. Vargad läksid sinna ja nägid väikest maalappi kirjaga: "Vajuta siia!" Nad vajutasidki. Sild läks alla ja vargad jooksid majja. Puude tagant hüppasid välja valvurid, kes silla jälle kinni panid. Vargad olidki lõksus. Muide, lõksu ümber oli sügav kraav, kus ujus krokodill, kelle nimi oli Amps Ampson.

Maret Juht Orissaarest

PÄTILÕKS KULLAKAEVANDUSES

Pätt kõnnib ja kõnnib, äkki tunneb, et hakkab vajuma. Siis selgub, et tee on ehitatud kavalusega ja pätt kukub auku. Augus tulevad nurgast näljased kobrad ja nõelavad pätti. Ja lõpuks söövad nad ta ära.

Tiina Kaukvere Jänedalt

KUIDAS PÜÜDA KORTERIVARAST

Kõigile ustele ja akendele sobib panna see kuulde-masinake. See masin kuulab öösel ära sissetungijad ja võtab vargad kinni.

Konks võtab vargal kratist kinni ja toimetab ta puuri. Seinast avanev puur hoiab tõhusalt varast kinni.

Merilyn Paugus Pärnust

Lilli Lees-Leesmaa Hiiumaalt

Simmo Jaanisoo
Tartust 10 a.

LÕKS "ÄMBLIKUVÕRK"

Kui keegi tahab autot ära varastada, ei lähe see tal kindlasti korda, sest auto ärandamise ajal langeb talle peale tihe ämblikuvõrgu sarnane võrk. See võrk langeb autolaele ja samaaegselt käivitub vali signaal. Omanikul saab olema pult, mis on tal alati kaasas. Kui ta tahab autot välja lülitada, vajutab ta puldinupule, et mitte ämblikuvõrku sattuda. Kui ta on unustanud seda teha, langeb ka talle võrk kaela. Sellest vabaneda aitab kood, mida teab ainult ta ise ja mille ta peab pulti sisse toksima, sest siis rebeneb võrk tükkideks.

H AISULÕKS

Auto sees saab olema lõhnatundmisaparaat, mis oskab tunda omaniku lõhna ja nende inimeste lõhnu, kellele see mees oma autot laenata on lubanud. Kui tuleb varas ja tahab autot käivitada, siis täitub auto sõnnikuhaisuga. Kuna ukсед-aknad on suletud, peab varas appi hüüdma, et mitte lämbuda.

LOOMALÕKS auto- või kodukaitseks

Autos või korteris on täpselt ühesugused mänguloomad, mis sarnanevad elusloomadele, näiteks boamaole ja koerale. Kui autoomanik läheb poodi ja pargib auto kõrvaltänavale, võib teda luurata auto-varas, et autot ärandada. Sellise asja ärahoidmiseks tuleks jätta elus boamadu koos mänguloomadega autosse või korterisse. Kui tuleb varas, kägistab boamadu ta ära, kui omanik enne kohale ei jõua. Koer jälle hoiab varast kinni ning see ei oska ootamatu rünnaku korral midagi arukat ette võtta, sest pikaajalise koeraklähvimise peale hakkab majas või autos tööle signalisatsioon, mis politsei kohale kutsub.

Käbi Stolovitš Tartust

Mats-Joonas Kulla Laevast

VÕRK PAHADELE MEESTELE

KUIMESUKSE
LAHTITEPTÕMPA-
PVÕRKTAÜLEESE.

PAUL-HENTRIK
KULLA 5ASTANE

LIIMI- VÕI NÄTSULÕKS

Kui röövlinägu püüab ust lahti muukida, siis käivitub mootor, öönestab ära varga jalgealuse uksemati ja ta vajub jalgpuidi kleepuvasse massi, kas liimi või nätsu sisse.

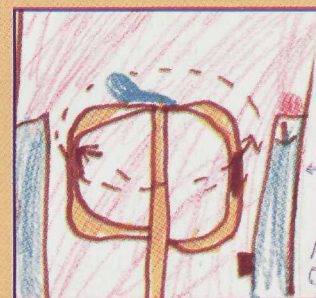

PÕRKUVAD KLAASID

Akna kaudu sisse tungijatele peaksid ette pandama põrkuvad klaasid – nii kui varas nende vastu puutub, põrkub ta sealt tagasi.

KEERLEV RIISTAPUU

Kui uks lahti tehtud, satub pikanäpumees keerlevasse asjapuusse. (Vaata joonist!) See on nagu poodides enne sisenemist, aga kodus olles on masin sellisel tööruumil, et enam seisma ei jää ja välja ei pääse. Seal ringi pööreldes võiks ka köis hakata ümber jalgade tulema.

Maali-Liina Kulla Laevast

Tuudur,

Algus märtsinumbris

Plutt ja Magdalena

Kati Murutar

Suure kakelungi ähm pigistas paraku tuvi-noorsandi pea jälle kitsukesemaks kui see vahepeal oli – üle ühe mõtte ei tahtnud sinna jälle sisse mahtuda.

Tuudur küsis: "Kuhu see ilus pisike jäi?"

Plutt ei uskunud oma kõrvu - kas Tuudur ei mäleta tõesti midagi? Ta küsis: "Milline ilus pisike?"

Tuudur uuris: "Kas meil siis ei olnud täna kaasas üks väike sinine... mis ta nimi oligi?"

Plutt porises pahuralt: "Tema nimi on Magdalena."

Tuudur rõõmustas: "Magdalena jah, õigus... Kuhu ta jäi?"

"Tõmbas uttu, nagu mõni totakas tilder," pahandas Plutt.

Tuudur imestas: "Miks ta uttu tõmbas? Meil oli ju nii lõbus..."

Plutt kirus: "Meil sinuga oli harakat moodi lõbus jah. Aga tema lõi lepalindu moodi vedelaks. Ta ei saanud arugi, mida meie talle pakume. Mida flamingot on vabadus väärt... Peale-

gi – häh! ta on ju plika."

Nüüd tuli Tuudurile midagi eriti meeldivat meelde: "Plika... tüdruk jah..."

Plutt ägestus: "Kus nüüd kukkus kudrutama! Võta arvesse, et sinul pole Magdalenaga mingit pistmist. Sa oled tema jaoks liiga paks ja loll!"

Tuudur kohmetus: "Olen või?"

Plutt oli kindel: "Oled jah! Ta räägib sinuga ainult sellepärast, et ta on heasüdamlik ja leebe nagu leevike. Tegelikult meeldin talle hoopis mina."

Tuudur sattus segadusse: "Sina?"

Aga mina?"

Plutt kaotas kannatuse: "Ma ju ütlesin, et sinul pole tema juures mingit väljavaadet. Oh pelikan ja puuritrellid, kuidas sa mind tüütad!"

Tuudur seadis asjad oma peas rit- ta: "Magdalena on ilus tüdruk. Mina olen Tuudur. Ja nüüd on Tuudur väga vihane, sest Plutt ütleb Tuudurile kogu aeg pahasti. Plutt ei lase Tuuduril Magdalenaga õnnelikuks saada. Plutt tahab, et Tuudur kuulaks kogu aeg tema sõna, tassiks talle vareste eest toitu ära, vaataks pealt, kuidas

Plutt ajab ainult oma asju. Tuudur ei taha enam niimoodi!”

Plutt säutsus: “Kaagutab nagu emahani!”

Tuudur kuulutas: “Ma olen mees!”

Ja selle väite peale sündis vali ja vihane Tuuduri ja Pluti meestelauluke:

Nüüd on sõprus üsna untsus,
võitlusega laheneb.

Nüüd on sõprus üsna untsus,
meherammu aeg on käes.

Väga kuri Tuudur, kellel oli looduslikel põhjustel rohkem meherammu, haaras Plutil rinnust, raputas teda... ja tõukas ta ventilatsioonilõõrist alla.

Laperdades õhupuhastus-šahti, millesarnaseid on kõigi suurte majade seinad täis, karjatas Plutt meeleheitlikult. Ventilatsioonitorusse kukumine tähendas lindudele kindlat lõppu. Sinna surdi. Ja suurte majade inimesed kirusid sellistel puhkudel halba lehma, mida ventilatsioonilõõridest köökidesse ja vannitubadesse immitses.

Tuudur ei mõelnud sellele, mis Plutist nüüd saab. Tema pühis uhkelt tiivad puhtaks ja ajas võidukalt pea kuklasse.

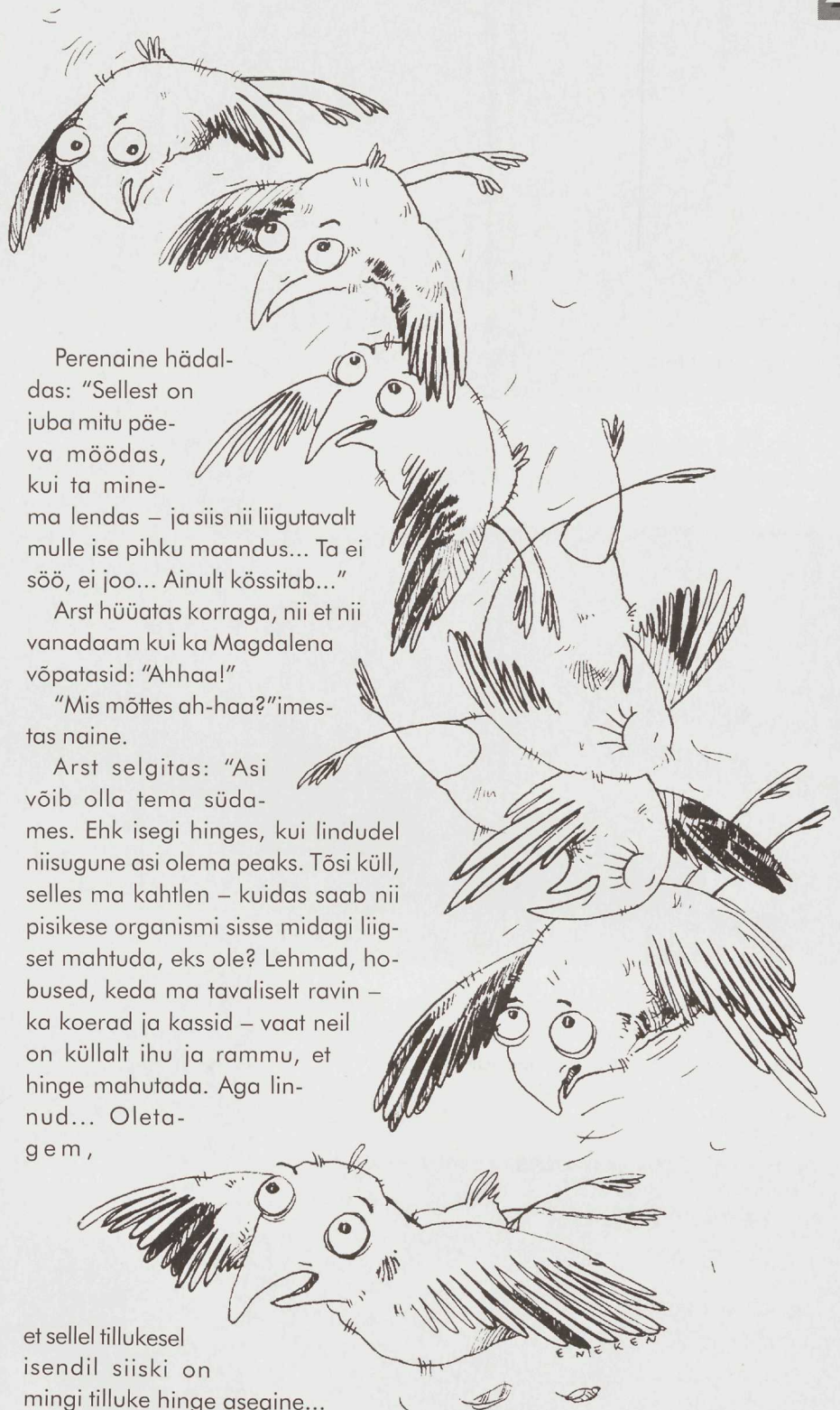
Magdalena lösus tujutult puuri põhjas, pea tiiva all. Kanaarilinnuke ne ainult väristas ennast inimeste juttu kuulates. Inimesed tema puuri ümber olid perenaine – nagu ikka – ja arst, keda Magdalena iial varem näinud ei olnud.

Perenaine kaebles: “Ta ei ole mitte kunagi varem selline olnud.”

Arst rahustas: “Ma kinnitan teile, kulla proua, tema tervisel ei ole mitte midagi viga.”

Perenaine ei uskunud: “Doktor, kas te uurisite ikka korralikult?”

Arst oli resoluutne: “Loomulikult. Tema luud-liikmed on kõik terved. Võimalik, et ta on oma pikast lennust lihtsalt väsinud. Teate, puurilinnud pole vabaduse koormaga harjunud.”

Perenaine hädal-
das: “Sellest on
juba mitu päe-
va möödas,
kui ta mine-
ma lendas – ja siis nii liigutavalt
mulle ise pihku maandus... Ta ei
söö, ei joo... Ainult kõssitab...”

Arst hüüatas korraga, nii et nii
vanadaam kui ka Magdalena
võpatasid: “Ahhaa!”

“Mis mõttes ah-haa?” imes-
tas naine.

Arst selgitas: “Asi
võib olla tema süda-
mes. Ehk isegi hinges, kui lindudel
niisugune asi olema peaks. Tõsi küll,
selles ma kahtlen – kuidas saab nii
pisikese organismi sisse midagi liig-
set mahtuda, eks ole? Lehmad, ho-
bused, keda ma tavaliselt ravin –
ka koerad ja kassid – vaat neil
on küllalt ihu ja rammu, et
hinge mahutada. Aga lin-
nud... Oleta-
gem,

et sellel tillukesel
isendil siiski on
mingi tilluke hinge aseaine...”

Sel juhul, lähtudes oma senisest
edukast praktikast, võin oletada, et
teda vaevab looduslik iha paarilise
järele. Romantikud nimetavad seda
igatsuseks, üksinduseks... Mina kui
arst ütlen lihtsalt, et sellele emalin-
nule on isast vaja. Jajaa, loodus
nõuab oma.”

Perenaine läks näost punaseks.
Magdalena pani tähele, et tema kal-

lis inimene niheles ja kiheles nagu
kooruv tibu.

Perenaine ohkis: “Ee... hm-khm...
Te tahate öelda, et ma peaksin
Magdalenale seltsiks ühe ... ee...
meessoost kanaarilinnu ostma?”

↑ Vana Mustangi mudeli hinnaks tuleb (koos originaalpakendiga) 1400 Rootsi krooni.

↑ Rootsi kuninga Carl Gustavi (beežis ülilkonnas) külaskäik ühte autotöökotta, kus ta '65 Shelby Mustang on just saanud uue värvikatte.

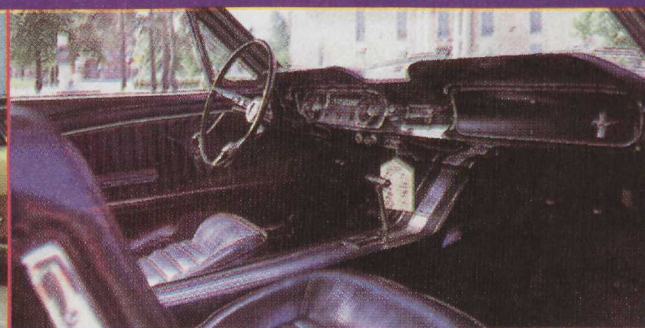
↓ Shelby Fastback.

FORD MUSTANG

Aastal 1964 hakkasid Fordi tehased tootma uut automudelit, mille nimeks sai Mustang. Juba esimesel aastal saavutati Mustangi müümisel tohutut edu – müüdi üle 680 000 auto. Suur edu tulenes mitmest asjast: Mustangi disain oli (ja on) väga kena, seda märkasid nii tavalised autoostjad kui ka disainerid ise. Auto sai 1964. a. Ameerika Moodsa Disaini Instituudi disainipreemia. Mustangi buumi teiseks põhjuseks oli see, et ostja sai endale "ehitada" just sellise auto, millist ta ise soovis – seda tänu pikale lisavarustuse loetelule.

Detroidi autotehase kõige pikemas lisavarustuse nimekirjas olid muuhulgas ketaspidurid, rooli ja pidurite võimendid, mitu erinevat mootorivarianti ja konditsioneer. Auto tohutu müügiedu tulenes kindlasti ka sellest, et võrreldes konkurentidega oli sel sõidukil suhteliselt madal hind – 2140 dollarit. 1965. aastal valmis Mustangist ka sportauto-variant, projekti eestvedajaks oli loomulikult Carroll Shelby, kellest oli juttu ka meie ajakirja selle aasta kolmandas numbris. Shelby viimased Mustangid müüdi aastal 1970, kuid Mustangi nimelist autot valmistab Ford tänapäevalgi.

Märt Lauks

↗ Heidame pilgu 1964. aasta Ford Mustang Hardtopi sisse.

→ Kaks Mustangi. Valge 1967 aasta mudeli nimeks on 390 GT. Oranži kutsutakse 351 Sportsroof ja pärit on ta aastast 1970.

FORD MUSTANG CONVERTIBLE '65

AINO KALLAS - 120

2. augustil
möödus 200 aastat
soome-eesti kirjaniku
Aino Kallase sündnist.
Tema esimest elupäeva
Viiburi-lähedases
Kiiskilä mõisas
tervitasid valged
jasmiiniõied oma tugeva,
magusa lõhnaga.
Kiiskilä park ja niidud
olid ta lapsepõlvemaa,
nagu seda meenutab
romaan "Katinka Rabe".

Aino sündis väga kultuur-
sesse haritlisperre. Ta isa
Julius Krohn oli Helsingi
üliskooli õppejõud ja kir-
janik, ema avaldas raamatukese
"Pääsukese lüdinad lastele", nii et kir-
janikuande päris tütar mõlemalt
vanemalt. Vend Kaarle Krohn oli rah-
vusvahelise mainega rahvaluuletead-
lane, õde Helmi kirjanik, vend Ilmari
muusikateadlane ja helilooja, õde
Aune tõlkija ja ka kirjanik.

Aino lõpetas Helsingi soome tü-
tarlastekooli 1894. Alates neljandast
eluaastast oli ta välja mõelnud luule-
tusi, muinasjutte ja näidendeid, mida
ema algul üles kirjutas. Kirjaniku-
nimeks valis tütarlaps isa varjunime
Suonio. Julius Krohn uppus purjetus-
retkel Viiburi lahes, kui Ainost tütar
oli 9 aastane. See jättis valusa jälje
kogu eluks. Tütar tundis end kohus-
tatuna isa elutööd jätkama.

Aastal 1900 abiellus kaunitar Aino
eesti rahvaluuleteadlase Oskar Kal-
lasega ja alates 1903. aastast sai
tema kodulinnaks Tartu. Eestist avas-
tas ta oma raamatute aineala ja oma
lapsed kasvatas ta eestlasteks.

Aino Kallas on väga rikka ja oma-
pärase andega kirjanik, kes peale
ilukirjanduse on jätnud järelpõlve-
dele ka oma päevikud ja kirjad.
Nendes on talletatud rikkalik kultuu-
ripärand: kohatud inimesed, loetud
raamatud, nähtud teatrietendused,
reisid, pereelu, ikka ja jälle Eesti, eriti
Oskar Kallase kodune Saaremaa ja
Hiiumaa, kus Kallastel oli Kassaris
suvekodu – Aino Kallase kõige arm-
sam kirjanikutöö paik.

Tema loomingust on kõige tuntumad
proosaballaadid, ajaloolise taga-
põhjaga armastuslood, milles noo-
red naised, kes on kogenud saatus-
likku armastust, julgevad selle nimel

elada ja surra, kartmata laimu, kät-
temaksu, karistust, mille määrab
ühiskond. Barbara von Tisenhuseni
uputavad ta oma vennad selle eest,
et ta armastas lossi kirjutajat, mitte-
aadlikku. Hundimõrsja Aalo, keda

süüdistatakse libahundiks käimises, põletatakse koos saunaga, kus ta last sünnitab. Catharina Wycken romaanist "Reigi õpetaja" läheb tapalavale koos oma armastatu Jonas Kempega. Kuid särama jääb suur armastus, see muudab kõiki, kes sellega on kokku puutunud.

Aino Kallas on esimese Koidula eluloo "Tähelend" autor, mille jaoks ta kogus materjali luuletajat tundnud inimestelt. Tema klassiõde ja sõbratar oli Ilona Jalava, Koidula kirjapartneri Antti Almberg-Jalava tütar. Koi-

Sulev töötas panganduses ja oli selles alal tunnustatult andekas. Hillar jäi vastu isa tahtmist elama Inglismaale, töötas raadio BBC toimetuses. Tema esimene naine oli inglanna, teine soomlanna.

1940. aasta oli Kallaste perele saatuslik. Sulev Kallas keeldus koostööst nõukogude luureorganitega ja laskis end maha ühel aprillihommikul, et mitte sattuda Siberi vangilaagrisse. Lainet aga tabas märki laskva nõukogude sõduri kuul surmavalt, kui ta kirjanik Ernst Peterson-Särgava suvila aias punaseid sõstraid korjas. Õde ja vend on maetud kõrvuti Tallinna Metsakalmistule. Virve koos vanematega põgenes algul Soome, sealst Rootsi, kus nad elasid Stockholmis ja kus Oskar Kallas suri jaanuaris 1946. Aino Kallase koduks sai lõpuks jälle Helsingi, vana armastatud kodulinn.

Aino Kallas suri 9. novembril 1956. Kogu Kallaste pere on maetud Krohnide matusepaika Helsingi Hietaniemi kalmistule. Hillari kodumaaks sai vanemas põlves samuti Soome, kus ta suri 1978. a. suvel, kui tähistati ta ema 100. sünniaastapäeva. Minia Riitta Kallas on end pühendanud Aino Kallase kirjavahetuse trükis väljaandmisele. Kõik Kallaste pere järeltulijad elavad väljaspool Eestit, Soomet ja Euroopat. Kuid Aino ja Oskar Kallase töö eesti kultuuri ja Eesti riigi ülesehitamisel on olnud suur ja püsiväärtuslik.

Hilve Rebane

hetööle. Aino Kallase päevikus on mälestus ühest vastuvõtust Londoni saatkonna sinises saalis, mis oli kaunistatud siniste iiristega. Mulje oli kaunis, jättis ilusa mulje Eesti väikeriigist.

Kallastel oli neli last, viies, väike Lembit, suri mõne päeva vanusena. Kõik lapsed olid andekad, kuid ükski ei pärinud oma ema kirjanikukutsumust ega isa teaduslikke huve. Virve töötas kontoriametnikuna, abiellus oma matemaatikaõpetaja Viktor Pässiga, oli hea perenaine ja ema. Ta oli ka seltskonnategelane, huvitus hõimuliikumisest, eriti suhetest Soomega. Laine tegevusala oli võimlemine ja kehakultuur.

dulat, eesti kirjandust ja ajalugu tutvustas Aino Kallas paljudel loengutel Soomes, Inglismaal ja Ameerikas, ka Inglise raadio kaudu. Algul kirjutas Aino Kallas soome keeles, tema teosed tõlkis eesti keelde Friedebert Tuglas. Hiljem kirjutas ta eesti keeles, et olla kahe rahva kirjanik.

Alates 1918. aastast, Eesti riigi sünnist, oli Oskar Kallas diplomaat, Eesti suursaadik algul Soomes, hiljem Inglismaal. Aino Kallase teadmised, keelteoskus, suhtlemis- ja käitumiskultuur, hea maitse ja kirjanikunimi olid suureks abiks ta abikasa riigime-

KAS VAMPIIRID ON PÄRISILT OLEMAS?

Heal nahkhiirel
mitu nime:

bat (inglise keeles),
letutšaja moš (vene keeles),
Ledermaus (saksa keeles),
lentohiiri (soome keeles),
pipistrello (italia keeles).

Looduses leidub muidugi mitmesuguseid vampiire. Meile kõige tuttavamad neist vereimejaist on lutikad, sääsed, osaliselt täidki. Nahkhiiri on vampiirideks peetud ammustest aegadest peale: kõige kummalisem on see, et vanad roomlased kõnelesid sellistest vampiirnahkhiirtest, kes tegelikult elavad ainult Ameerikas, ammu enne Ameerika avastamist. Ükski Euroopas elavatest nahkhiireliikidest ei tegele vereimemisega... Verejanulised vampiirvaimud tegutsesid muinasjuttudes ka pärast keskaega, liht-rahvas hakkas neid seostama aristokraatiaga, kuna rikas rahvas elas eraldi lossides, sõi kuld- ja hõbenõudest, pesi ennast ning tegeles üldse lihtinimeste jaoks veidrate asjadega. Aristokraate ei puutunud rängalt ka nälg ega epideemiad – neil oli varuks nii toite kui ravimeid. Kuulsaim legendivampiir – krahv Dracula – on pärit Transilvaaniast, kus rahvas oli üpris harimatu ja ebausklik, loodus aga ürgselt salapärane.

Nahkhiired – öösel tegutsevad olendused – sobisid suurepäraselt krahvilossi müstilisse õhkkonda...

Kas nahkhiir on vampiiride käsilane?

Nahkhiiri on maailmas väga palju. Nemad on, muide, käsitiivalised, ja käsitiivaliste seltsi kuulub enam kui tuhat loomaliiki. Vampiiride käsilasteks nad oma äärmiselt kinnise iseloomu tõttu ei sobi, kuid mitut liiki nahkhiired on ISE vampiirid. Pabistada pole mõtet, meil Eestis selliseid ei leidu.

Nahkhiired on imetajad!

Kõik nad sünnitavad elusaid poegi, tavaliselt on neil 1-2 poega kaks korda aastas. Põhjapoolsetes maades elavad nahkhiired sünnitavad külma ilma tõttu ainult kord aastas,

kuid see-eest on neil siis ka 3-4 poega korraga. Nende lapsed on sündides väga suured: vastsündinu kaal on 40% oma ema kaalust.

Nahkhiired on pärit troopika- maadest. Peaaegu kõik nahkhiireliigid, kes elavad Eestis (õölane, suurkõrv jt – siin on leitud kokku 11 liiki) söövad putukaid. Paljud nahkhiired – eriti suurte suudega loomad – söövad puuvilju. Kuna "kätega" nad süüa ei saa, siis pistavad nad korraga pool apelsini suhu.

On 2 peamist nahkhiirerühma. Ürgse kehaehitusega nahkhiirte pead meenutavad koerte või ka karihiirte päid – neil on koera nina ja kõrvad. Need on lendrebased ja -koerad, kes pärinevad Aafrikast ja

Kolm nahkhiirt rippus rahumeeli koopalaes, pead alaspidi. Korraga ajas üks neist pea püsti. "Sa jeerum, mis sellega küll juhtus?" kokkus teine nahkhiir. "Ju ta vist minestas!" arvas kolmas.

Mida ütles põldhiirepoe nahkhiirt märgates? "Suureks saades astun minagi lennuväkke!"

Nopslane

Videvik-karvlennuslane

Aasiast. Ameerikasse ja Austraaliasse on nahkhiired rännanud hiljem.

Kohutavad lauakombed!

Paljud nahkhiireliigid on pühendunud fantastilistele ja hirmuäratavatele söömiskommetele. Need on vampiirnahkhiired, kes toituvad verest ja ainult verest. Nende ülalõikehambad on kokku kasvanud ja väga omapärase ehitusega. Need on nagu peitlid, millega vampiirid torkavad läbi isegi hobuse nahka. Kohe hakkavad nad haava limpsima, kusjuures ohver ei tunne mingit valu, sest nahkhiire sülg tuimestab haava nii tõhusalt, et arstid uurivad seda, lootes seda ainet arstiteaduseski kasutada. Peale selle on vampiiri sülgel teinegi omadus: ta ei lase verel hüübida! Nii püsib hammustuskoht kaua lahtisena. See on üks ohtlikumaid momente neile peremees-loomadele, keda vampiirnahkhiir on hammustanud: vereimeja ise lahkub, kui on paarkümmend grammi verd põske pistnud, kuid haav veritseb veel kaua...

Vampiirid on, muide, ka üsna nobedad jooksjad. Kui nad laskuksid oma ohvrite selga õhust, siis oleks neid kergem märgata ja ka hammustamiskohta oleks raskem kindlaks määrata. Niisiis lähenevad nad maad mööda joostes hobustele või veistele ja löövad oma hambapeitlid just sellistesse kohtadesse, mis pole eriti valutundlikud.

Vampiiri elu pole meelakkumine!

Jah, kuna vampiirid ei hooli mee-, vaid hoopis verelakkumisest, siis pole neil just kerge oma lemmiktoitu hankida. Kui nad pöörduvad korraliku saagiga tagasi oma koobastesse, siis jagavad nad seda vennalikult nii oma poegade kui ka teiste nahkhiirtega, kes on koopas nende äraolekul laste eest hoolitsenud. Veri on haruldane toit, sest ega ööseks välja jäänud kariloomadki vabatahtlikult doonoreid mängi – vampiire märgates virutavad nad neile oma sörgade-kapjadega loomulikult tugevaid vopse.

Nahkhiired on ööloomad.

Seegi on üheks põhjuseks, mis inimesed neid kardavad. Nahkhiirte kõrvad on enamasti suured – suurkõrv on nende järgi oma nimegi saanud. Ta ei kasuta oma kõrvu mitte ainult kuulamiseks, vaid külma ilmaga ka "nahkmantlina", millesse on mõnus mähkuda. Talvel võib nahkhiire kehatemperatuur langeda nulli lähedale ja ta süda lööb siis

100 korda aeglasemalt kui muidu. Temperatuuri kõikumise suhtes on nahkhiired imetajate maailma tšempionid: nad taluvad kuni -7°C külma ja $+50^{\circ}\text{C}$ kuumust.

Järgneb

Aleksei Turovski

Peenöölane

Punakarvlennuslane

Vereimejalane

Kurdmokk

Edgar Valter

NAERU-USS

Inimsööja tuleb õhtul koju, kaks kirstu kaenla all, ja hüüab: "Lapsukesed, tulge nüüd õhtust sööma!"

Lastel on näod vingus: "Jälle need konservid!"

Inimsööja tütar teatab koolist koju saabudes: "Ema, tule mu uut pinginaabrit vaatama!"

Ema vastab elutoast. "Ma ei saa tulla, pean telekast vampiirifilmi lõpu ära vaatama! Pealegi on meil praegu süüa küll, nii et eks sa pane ta sügavkülma!"

Inimsööjate pealik läheb laeva-reisile ja otsustab kõigepealt luksusrestoranis einestada.

"Palun, härra, valige, mis teile maitseb!" ulatab kelner talle menüü.

Inimsööja käsutab: "Viige see kohe ära ja tooge mulle reisijate nimekiril!"

Inimsööjad kolisid uude korterisse ja peavad seal soolaleivapidu.

"Kas teate, mulle kohe kuidagi ei meeldi need teie vastasnaabrid!" teatab üks külalistest.

"Mulle niisamuti!" kinnitab teine.

"Aga proovige ketšupiga!" soovib perenaine. "Ketšup teeb kõik asjad poole maitsvamaks!"

Inimsööjatest vennaksed istuvad lõkke ääres ja söövad vaikides.

"Mina igatahes vanaonust lugu ei pea!" teatab noorim vend.

"Ega ta suurem asi pole küll!" kinnitab keskmine vend.

Kõige vaneb vend käratab kurjalt: "Mis te virisete nagu mingid preilnad! Kui ei meeldi, siis ärge sööge!"

Mida teeb inimsööja siis, kui satub iseteeninduslikku söögimajja?

Sööb iseennast!

"Vanaema, kas ma tohin liivakasti teiste lastega mängima minna?"

"Ei, lapsuke – sa ju tead, et toiduga ei mängita!"

Inimsööjast ema riidleb oma pojaga: "Kas sa ikka veel ei tea, et kätega ei sobi süüa? Kui sa labidat ei õpi kasutama, siis tule kohe kirstu juurest ära!"

"Emme, emme, hoovis söimavad poisid mind inimehundiks!"

"Jäta see rumal jutt! Võta parem hari ja kammi koon siledaks!"

"Vanaema, kas see vastab tõele, et me oleme vampiirid?"

"Ära räägi rumalusi! Tee oma joo-gikruus tühjaks, enne kui see hübib!"

Mida söi vampiir siis, kui kõik ta hambad olid välja tõmmatud?

Siis pistis ta kinni hambaarsti!

Holger Lihtmaa

KOPRAKLUBI

Kopraklubilane!

Kui sa hommikul tõused, pea alati meeles (ka siis, kui sa veel skaut ei ole) skaudiseadust: skaut on abivalmis! See seadus tuleneb otsusest OLLA ALATI VALMIS. Täna saad kontrollida oma vastust ülesandele välja uurida, kust on pärit skautide juhtlause "Ole valmis!" ja vastus "Alati valmis!"

On arvatud, et see juhtlause koos vastusega pärineb pioneeriorganisatsioonilt. Tegelikult võtsid pioneerid need üle skautidelt, viimased omakorda ümarlauarüütlitel – seega on need üle 1500 aasta vanad.

Üheks peajuureks, mis skautlust toidab, on rüütellikkus.

Tõelised rüütliid ei olnud sugugi vaid raudturvistesse rüütatud sõjamehed, kes pidasid risisõdasid ning levitasid tule ja mõõga abil ristiusku. Rüütellikkuse juured ulatuvad kuningas Arthuri õukonda, millest tänapäevalgi anglosaksid uhkustundega legende jutustavad. Sealt on pärit ka rüütliseadused ja rituaalid.

Rüütliile oli tema plekita au püha eluküsimus. Ta võis surra oma au kaitstes. Tõelised rüütliid ei teinud iial midagi autut, ei valetanud ega varastanud. Nad pigem surid, kui et midagi sellist korda saatsid. Nad olid ALATI VALMIS (see oli nende juhtlause) võit-

Rüütellikkus juhib skautende eluteel

lema ja surema oma kuninga, isamaa, usu ja au eest.

Igal rüütliil oli oma kaaskond, kuhu kuulusid relvakandja-kannupoiss ja sõdurid. Samuti on ka skaudisalgajuhil omad abilised ja salgaliikmed. Kannupoisist sai edaspidi samuti rüütli. Rüütli kaaskond oli ALATI VALMIS koos temaga läbi minema nii tules kui veest. Neid kõiki ühendasid juhi järgitavad rüütliseadused.

RÜÜTLISEADUSED: Ole alati valmis, välja arvatud öösel, kui puhkad. Mida sa ka teed, hoia oma nimi plekita ja au kõrgel. Kaitse vaeseid ja nõrku. Aita neid, kes ei suuda end kaitsta. Ära solva kedagi, ära tee kellelegi kahju. Ole valmis kaitsma oma maad. Tee tööd au, mitte tasu pärast. Ära kunagi murra antud lubadust. Elades laitmatult, säilita oma isamaa au. Pigem sure ausalt, kui et

HUNDU TERVITUS

elad ebaausalt. Rüütellikkus nõuab, et noored oleksid valmis tegema ka kõige ebameeldivamaid asju rõõmsal meelel, olema armulikud ning tege-ma head teistele.

Kokkuvõttes on tänapäeval rüütlik see skaut, kes juhtlausele "Ole valmis!" vastab: "Alati valmis!" Kui ta muidu ei mäleta antud lubadust, siis teeb kasvõi taskurätikusse sõlme, et meeles pidada skaudiseadusi, mille aluseks on rüütliseadused.

Kuna rüütliid armastasid mängu ja turniire, siis annan sulle ühe skaudimängu kirjelduse. Selle mängu nimi on "Rüütliturniir".

Skauudid rivistuvad paarikaupa vastasvõistkondadesse. Käskluse peale võtab üks paariline teise selga "ratsanikuks", ise on "hobune". Kõik ratsarüütliid kappavad nüüd otse vastase suunas ja katsuvad teist ratsaniku maha tõmmata. Pärast esimest rünnakut vahetavad skauudid osad – ratsanikust saab hobune ja vastupidi. Mängu lõppedes loetakse kokku, kui palju kumbki võistkond on hobuse seljast ratsanikke-rüütliid maha saanud. Võidab see, kellel on rohkem võite. Mängu võib ka varieerida ning täiustada, olgu ainult tagatud ohutus! Mängu lõppedes andku võitja võidetule käsi, aidaku ta üles, sest rüütliid ega skaut ei löö maaslamajat ja austab julget vastast. Võidetu aga õnnitlegu võitjat – mõeldes sellele, et järgmisel korral võib kõik olla vastupidi!

KUIDAS SAADA SKAUDIKS?

Variant nr. 1. Ajakirja "Hea Laps" vahendusel. Kirja teel võid osa võtta KOPRAKLUBI tegevusest, mis praegu seisneb küsimustele vastamises üksi või ka koos sõpradega.

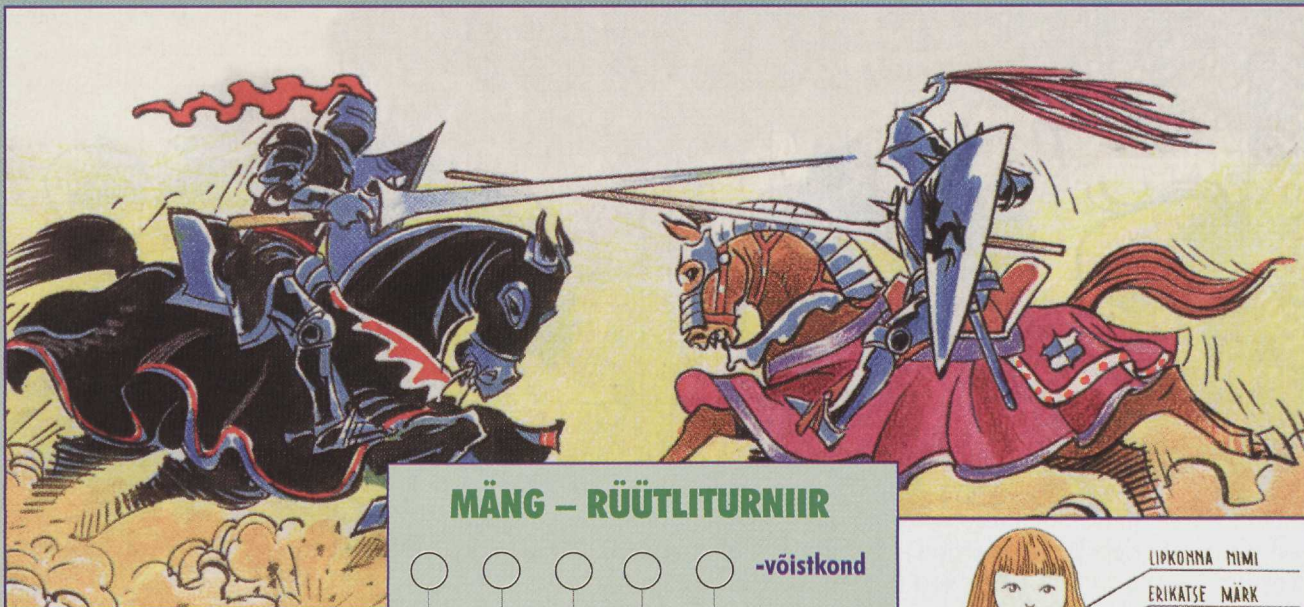
Parimad vastajad saavad nüüd meeneks Ameerika Ühendriikide skaudiorganisatsioonis kasutatava embleemi! Õigeid vastuseid võid leida nüüd järkjärgult KOPRAKLUBI lehekülgedelt – kuid oleks tore, kui leiaksid neid ka enne uue numbril ilmumist omapead!

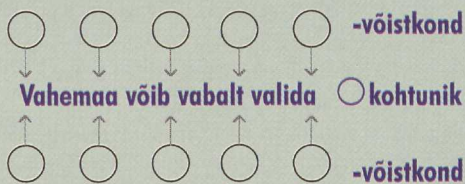
Variant nr. 2.

Ühinedes skaudi-liikumisse lähimas tegutsevas skaudisalgas. Kui seda ei ole (või kui see tegutseb kaugemal sinu kodupiirkonnast), võid saada üksikskaudi staatuse, enne läbi tehes nõutavad katsed.

Variant nr. 3. Luua oma elukohas skaudisalk ning registreerida see ühes Eestis tegutsevatest skaudiorganisatsioonidest, saades sealt ka juhtnõre.

MÄNG – RÜÜTLITURNIIR

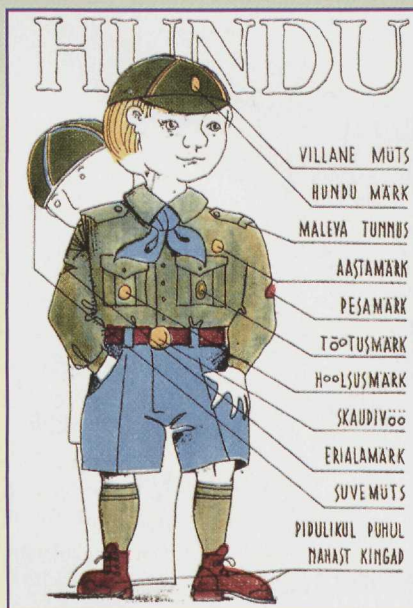

Kopraklubi

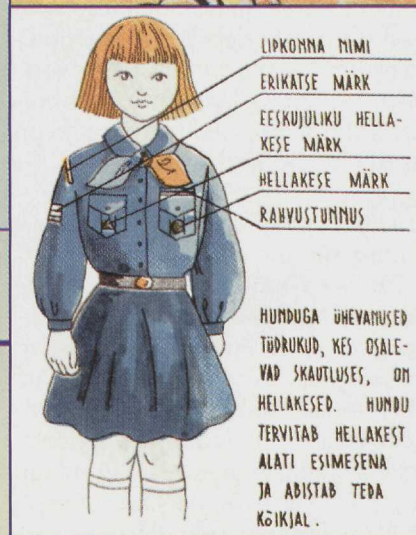
Nüüd on meil võimalus ka tüdrukutel saada skaudiüksuse liikmeks, sest meil on olemas ka segaorganisatsioon – Eesti Skautide Ühing. Eraldi poiste jaoks on aga Eesti Skautide Malev. Ka KOPRAKLUBI on avatud nii poistele kui tüdrukutele ja siin saavad kaasa lüüa isegi täiskasvanud! Nii võib moodustada ka oma peresalga koos vanematega või sugulaste ning tuttavategagi. Täiskasvanutel, kes pole veel skaudid olnud, on võimalus liituda ülemaailmse vennaskonnaga ISGF selle liikmesorganisatsiooni Eesti Skautlik Antoni Keskgild kaudu. Sama kehtib ka õpetajate kohta, kes sooviksid oma klassis või koolis luua skaudisalga või hundukarja. Maailmas on palju skaudi-perekondi.

Kes on hundu? Hundu e. hundi poeg on esimene aste skautluse teel. Ta on agar ja ettevõtlik 6 - 11-aastane poiss või tüdruk, kes tahab kasvada skaudiks. Ta peab kuuluma hundupoegade karja, mida saab juhtida vaid hästi väljaõppinud ning suurte kogemusega skaudijuht, sest see on skautluses üks vastutusrikkamaid etappe.

Hundukarjas on oluline õppimine mängu kaudu, skaudisalgas aga

õppimine tegutsedes. Hundude mängud peavad rohkem toimuma looduses. Teadmiste ja kogemuste omandamise tõusval teel sooritatakse märkamatuks eksameid, kasutades õpitud oskusi mängudes. Hundipoja juhtlauseks on "Saa paremaks!" ja vastuseks "Püüan kõigest väest!" Kui hundu on andnud ära pühaliku töötuse, saab ta töötusmärgi.

HUNDUPOJA SEADUSED:

Hundu on aus. Hundu on abivalmis. Hundu on virk.

Ainult tüdrukutele mõeldud gaidide organisatsioonides on hundule vastav nimetus hellakene, kes asub teele gaidiks asumise suunas. Nii hundudel kui hellakestel on oma vormirõivad ja tunnusmärgid.

Sain ühel päeval kirja, millel oli imelik allkiri. Aita mul sellest kirjast aru saada – kahtlustan, et allkirja esimene pool peidab allkirjutanu tegevusala. Allkiri oli selline:

NOHUGEPID BENGT Ootame vastuseid ka küsimustele:

1. Missuguseid mänge sa meeledid mängid?
2. Milleks oled sina alati valmis?
3. Missugune kaal peab inimesel olema, et ta suudaks kõndida?

BARBIE VEEDAB SUVELÕPU RANNAS

Viimaseid ilusaid suveilmu ei saa lasta raisku minna! Barbie igatahes katsub koos sõpradega päikest võtta ja supelda nii palju kui vähegi võimalik. Peale Steveni (keda päevitus ainult heledamaks võib teha) on kõik Barbie sõbrad ja sugulased juba üsna pruuniks muutunud. Nad on mõnede meelet juba justkui liigagi ilusad.

"Olgu!" teatas Barbie ühele tüdrukule, kes arvas, et nukud on väljanägemise poolest liiga kaunid. "Korraldame koletiste karnevali! Mina igatahes teen endale nii fantastiliselt hirmuäratava kostüümi, et kuku või pikali! Galaktika-kostüüm, mida ma paari aasta eest kandsin, on selle kõrval titemäng!"

TRIBU-LIINE,
kes märkas
Barbiet oma kostüümi

kallal hädas olevat,
kutsub nüüd kõiki lastest
moekunstnikke Barbiele
appi fantastilist karnevali-
rõivastust joonistama!

**Parimaile auhindadeks
MIAMI BARBIE!**

Ilmatu põnev on vaadata,
kuidas selle Barbie juuksed
sooja duši all värvi muudavad!

MÄNGUASJADE
MAALETOOJA
JA HULGIMÜÜJA

Kirjanurk

Kenade PONIDE omanikuks saavad

järgmised asjatundjad:

KRISTI AIDNIK Raplast,
LEENA ALLIK Viljandist,
HELINA ANIER Valgutast,
ANITA KARMA, TRIIN TAMME,
KAISA REBANE ja **JAANA KURG**
 Tallinnast, **ERIKA** ja
KATRIN LAIDLA Tartust,
TELEMARI LOONET Lohust,
MARI-LIIS NEUBAUER
 Haapsalust, **ANNELI TÖLP**
 Pärnust ning **RIINU**
 ja **RAIGIS URBAN** Haljalast.

TRIIBU-LIINE tervitab kõiki lugejaid,

kirjutajaid ja auhinnasaajaid!

Jällegi oli saabunud meie
postkasti vägggga palju
erakordselt huvitavaid kirju,
joonistusi ja muid kaastöid.
Ärgu kurvastagu need,
kes seekord auhindadest
ilma jäid – uues numbris
on jälle uued võistlused!

Näe, täpselt nagu kunstnik
ÜLLE MEISTER!

Sarnasus pole juhuslik –
see ongi meie hea sõbra
Ülle suvine joonistus iseendast.
HEA LAPS koos sõprade ja
sugulastega õnnitleb Üllet suure
sünnipäeva puhul ja loodab,
et pärast juubeldamist
joonistab kunstnik meile
jälle toredaid pilte!

LEGO-karpide saajad on
KULLA pere lapsed
Laeva vallast,
MARET JUHT Orissaarest,
TIINA KAUKVERE Jänedalt,
LILLI LEES-LEESMAA Käinast,
MERILYN PAUGUS Pärnust
ja **KÄBI STOLOVIŠ** Tartust.

HOBUSEMÕISTATUSE
auhinna saavad
JOOSEP ja **MARIA KUUSIK**
Võõpsest.

JUKULIKELE KÜSIMUSTELE
vastas kõige nobedamini
KRISTELLA KODDO
Tallinnast.

RISTSÕNA- KASSETI
FIRMALT B G MUUSIK saavad
TAAVI TENNO Tartumaalt ja
TRIIN OJA Tallinnast.

PISIPÕNNI-lehekülje
auhinnad saavad
MAREK MÄEMETS
Tallinnast ja **ERIKA LAIDLA**
Tartust

Ratsaülikonnas Barbie läheb
MADIS KAREMAALE Tallinnas,
MARTIINA VIILILE Tartus,
KRÕÖT OLOLE Tori vallas
ja **KADRI KIBURILE**
Vahenurmes.

Muide, vahepeal sai Barbie
veel ühe hobuse,
nii et neid on tal
olnud kokku 11.
Kängurut pole tal olnud,
küll aga viirpapagoi.

Tere!

Olen 9-aastane tüdruk ja soovin
kirjasõpra. Ta peaks olema 9 -12-
aastane tüdruk või poiss. Mulle
meeldib ratsutada, ujuda ja poes
käia.

**ANNI VILJASTE, Ringi 2,
EE 2532 TÕRVA.**

Hei!

Olen 11 aastane ja sooviksin kir-
jasõbraks 10 - 11-aastast tüdrukut.
Mulle meeldib lugemine ja inglise
keel. Minu lemmikloom on kass.

KRISTIINA JÜRISOO,
Kuremaa sjsk.
4843 JÕGEVAMAA.

Tere!

Ma olen 10-aastane eesti tüdruk.
Ma soovin kirjasõpra. Ta peaks ole-
ma 9 -12-aastane tüdruk või poiss.
Mulle meeldivad loomad. Mulle
meeldib tantsida ja ujuda.

**MAARJA JÄRVEKALD, Tartu mnt.
40 - 4, EE 2532 TÕRVA.**

Hei!

Minu nimi on Mari ja ma soovin
leida kirjasõpra vanusega 12 - 14
aastat. Võib olla nii poiss kui tüdruk.
Mulle meeldib kinos käia, kirjutada
ja ratsutada.

**MARI LEST, Metsküla 2 - 4,
Vessu talu, Asuka küla,
Leisi vald, EE 3305 SAAREMAA.**

Tere, Triibu-Liine!

Olen 11-aastane Pärnu tüdruk ja
tahaksin kirjasõbraks 11 - 13-aastast
tüdrukut. Mulle meeldib tantsida ja
rulluisutada. Kogun bändide, näitle-
jate ja loomade portreesid, kleepse
ja tätoveeringuid. Lemmikbändid on
Backstreet Boys, Spice Girls ja Ruml
Noorkuu. Kui saadad pildi, on vas-
tus kindel!

**KIRSIKA OLEV, Mai 5 - 31,
EE 3600 PÄRNU.**

Saame tuttavaks, saame sõpradeks!

Mie kõrval elab Eestis ka hulk teistest rahvustest inimesi: venelasi, juute, tatarlasi, mustlasi, grusiine. Nii nagu eestlased, kes elavad välismaal, püüavad ka Eestis elavad muudest rahvustest inimesed alal hoida oma rahva keelt, kombeid ja kultuuri. Maailm muutuks ju üpris igavaks, kui kõik inimesed üle maa- kera kõneleksid sama keelt, sööksid samu toite ja kannaksid sarnaseid rõivaid!

Püüame oma ajakirjas aeg-ajalt tutvustada ka teistest rahvustest laste elu ja loomingut.

Kõige suurema osa muulastest moodustavad meie riigis praegu venelased. Kui Nõukogude Liidu väed 1940. aastal Eesti okupeerisid, siis suunati siia tööle väga palju venelasi, kellele sisendati, et kohalikku keelt pole mõtet õppida, sest varem või hiljem see kaob nii-

kuinii. Hirmuvalitsejal Stalinil, kes püüdis kõiki tarku ja ettevõtlikke inimesi nii meie maalt kui teistestki anastatud riikidest vangilaagritesse saata, oli koguni plaan kõik nõukogude rahvad viia üle slaavi tähestikule, nn. kirillitsale. Läänemereäärsetes riikides see siiski ei õnnestunud, kuid näiteks moldaavlastel pidid ladina tähestikust loobuma. Praegu õpitakse kõigis meie riigi vene koolides eesti keelt, kuid ühegi keele selgekssaamine ei toimu ülepäeva, seepärast ei maksa kunagi pilgata kedagi, kes sinu emakeelt aktsendiga kõneleb. Ütleb ju vana- sõnagi, et kus viga näed laita, seal tule ja aita!

Meie sajandil on lood nõnda, et mida arenenum ja rikkam riik, seda rohkem erinevatest rahvustest inimesi sinna kokku koguneb. Iga rahva seas on nii häid kui halbu, nii tarku kui rumalaid, ning õppida tasub ikka heade ja tarkade käest.

Vene lastekirjanik Grigori Oster ülesannete kogumik

Tuletõrjujaid õpetatakse kolme sekundiga pükse jalga tõmbama. Mitu püksipaari jõuab hästi väljaõppinud tuletõrjuja jalga tõmmata viie minuti jooksul?

Kui hiilid tasakesi isa ja vanaisa selja taha ning karjatad ootamatult: "Hurraa!", siis hüppab isa õhku 18 cm kõrgusele. Vanaisa, kes on raske- te aegade jooksul hullematki üle elanud, hüppab ainult 5 cm kõrgusele. Mitme sentimeetri võrra hüppab isa ootamatut "hurraad" kuuldes vanaisast kõrgemale?

Tolja vedas Koljaga kihla, et ta sööb ära 5 toositäit saapamääret, kuid tegelikult sõi ainult 3. Mitut saapamääredetoosi ei suutnud Tolja manustada?

Oma kahemehest poega kasvatades kulutab isa aastas ära 2 püksirihma. Mitu püksirihma kulutas isa ära kõigi üheteistkümne õppeaastaga, kui on teada, et viiendas klassis jäi ta poeg kaks korda istuma?

Munakasti on võimalik paigutada 68 kanamuna. Kui nende otsas jalgadega trampida, siis mahub sarnasse 100 korda rohkem. Mitu jalgadega läbitrambitud muna saab paigutada 3 samasugusesse kasti?

Kui peremees läks püssiga aeda, siis pudenes ühe õunapuu otsast 4 naabrit, teise otsast aga 3 naabri võrra rohkem. Mitu naabrit pudenes teise õunapuu otsast?

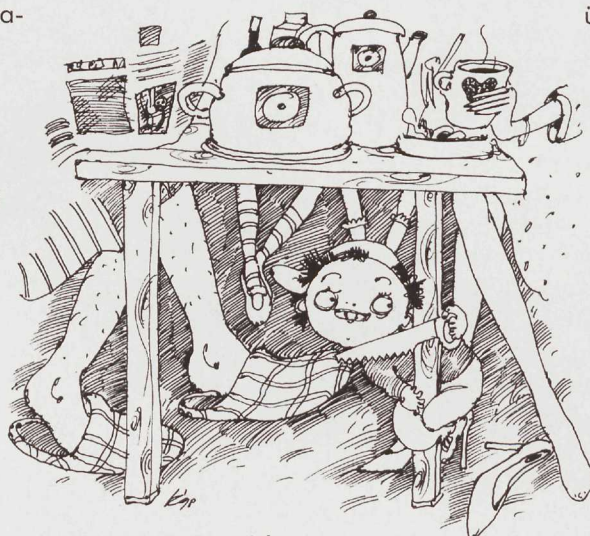
Ema hankis endale mõned kaktused. Kui kolmeaastane Maša oli isa pardliga püüdnud puhtaks raseerinud pooled ema kaktustest, jäi emale veel 12 okkalist kaktust. Mitu raseerimata kaktust oli ema endale hankinud?

40 vanaema läks mootorrattastega sõitma. Kõige ees sõitis sumbutita mootorrattal üksipäini kõige näksakam vanaema, tema kannul kimus kolm külgorviga rattast, millest igaüks mahutas kolme vanaema, tagantpoolt aga lähenesid neile ülejäänud mootorrattad. Ülejäänud rattastel istusid vanaemad kahekaupa. Mitu mootorrattast oli kõigil vanaemadel kokku?

Isa, ema ja vanemad õed söövad õhtust, aga noorem vend Vasjake istub laua all ja saeb lauajalga kiirusega 3 cm minutis. Mitme minuti pärast lõpeb õhtusöök, kui lauajala paksus on 9 cm?

Pildi joonistas Kirke

Ka minule on tähtis Eestimaa tulevik

Mina ise olen sündinud Venemaal – Novosibirskis, rahvuselt olen samuti venelane. Eestisse tulin ma ühe aastaseks, sest Eestimaal töötas minu isa. Isa läks juba ammu elama Ukrainasse, aga meie ema ja vennaga jäime siia. Eestis mulle meeldib elada, sest Tallinn on väga ilus linn ja Eestis elav rahvas on väga omapärane oma eluviisi ja kommete poolest. Peale selle olen ma Eestis elanud kaksteist aastat ja õppinud kaheksa aastat. Eesti keele õppisin selgeks vist juba lasteaias, igatahes ei mäleta ma seda aega, kui rääkisin ainult vene keelt.

Aga kui me vend Aljošaga olime vanaema juures Novosibirskis, siis pidime kogu aeg vene keeles kõnelema. Kui Aljoša tahtis mulle öelda midagi sellist, mida teised teada ei tohtinud, siis rääkis ta eesti keelt. Mõned poisid arvasid, et me räägime omavahel inglise keelt ja vaatasid Aljošat suure austusega. Ema õppis eesti keele selgeks hiljem kui meie, sest tema töö juures räägiti ainult vene keelt, ka raamatud meie kodus on enamasti venekeelsed. Nüüd on emal mitu eesti keele õpikut, aga vahel ta ikka küsib minult mõne sõna tähendust.

Kui ma olin noorem, siis paistis, et inimesed olid lahkemad ja sõbralikumad. Praegu on paljud muutunud kurjaks, kui näiteks vananimene ei näe poes, kui palju maksab leib, siis on vahel kuulda vastust: "Kas sa ise siis ei näe?" Paljud inimesed ei saa nii kõrget palka, et oleks võimalik osta kõike, mida tarvis. On ka selliseid inimesi, kes ei saa osta muud kui ainult toiduaineid.

Kui Eestimaa tulevik oleks minu teha, siis teeksin nii, et eesti elu muutuks kogu aeg paremaks ja paremaks. Kuigi ma arvan, et Eestimaa tulevik ei ole kunagi minu teha, tahan ja loodan väga, et Eestil läheb hästi.

Tulevikus tahaksin küll reisida ja teisi maid näha, aga elada tahaksin ainult Eestimaal, sest ta on mulle armas nagu kodumaa.

Leena Lobanova VIII klass

Kosmose-filateelia?

Tuhandeid postmarke, ümbrikke, postkaarte ja eritempleid on maailma postitalitused pühendanud kosmoseuringutele. Tänapäeval ei pane me enam tähelegi, et kusagil saadeti taevaruumi järjekordne rakett. Ei ole uudiseks, et maakera ümber tiirlevad satelliidid või orbitaaljaamad, mis meenutavad kosmosegaraaži, kust üks rakett läheb ja teine tuleb asemele.

Praegu võivad kõigi kosmonautide ja astronautide nimesid une pealt nimetada ehk vaid vähesed inimesed – need, kes on kosmoseuurimisega lähemalt seotud. Üha rohkem ja rohkem kosmonaute ja astronaute on ilmaruumis käinud.

Kosmose vallutamise sümboliks on aga saanud kogu maailma jaoks vene lenduri Juri Gagarini nimi. Gagarini kogu maailma vapustanud lend toimus 12. aprillil 1961, ja sestpeale on 12. aprillil hakatud tähistama kosmonautikapäeva. Esimese kosmoselenduri kuulsusega võib võrrelda ehk vaid ameeriklasest astronauti Neil Armstrongi – esimese Kuu pinnale astunud mehe – kuulsust. Gagarin oli esimene inimene kosmoses, kuid sugugi mitte esimene elusolend – selle au pälvis väike segavereline vene koer nimega Laika.

Omaette harulduseks on kollektsoonäride jaoks ka templid – eriti sellised, mis on ümbrikerle löödud orbitaaljaamades.

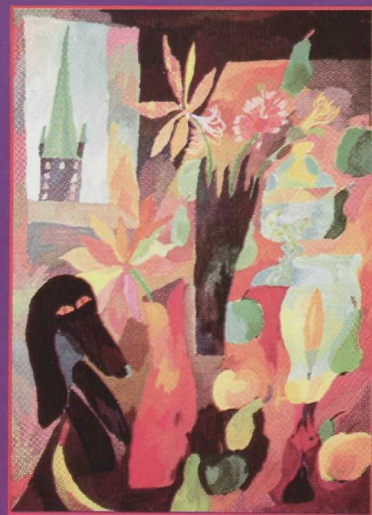
Samuel Golomb

Järgneb

Pilte Tallinna 78. Lasteaed-Algkooli näituselt

Minu sünnipäev
Dima Burov, 9

Natüürmort taksiga
Sergei Astapov, 9

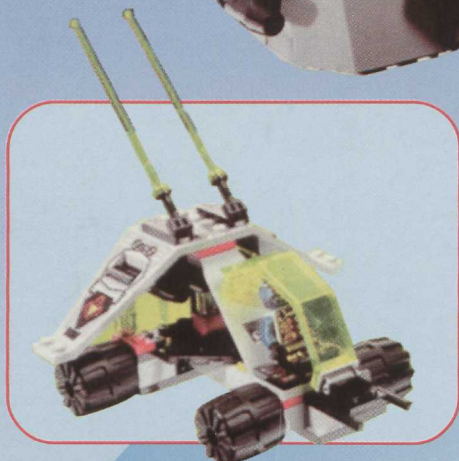
Mul on hea tuju
Julia Vabištševitiš, 9

Elegantssed elukad
Maša Abaškina, 7

Silm
Ženja Aleksandrov, 10.

ROHELISED MEHIKESED KOSMOSEST

Hei, julged
poisid-tüdrukud!

Nüüd kõik ufonaute joonistama!

Parimatele

LEGO UFO-komplektid **Rekatolt!**

REKATO MÄNGUASJADE HULGIIMÜK REKATO AS

ISSN 1406-3441

